

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Пословни број: К.В. 5/05

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОД 27. марта 2006. године

Констатује се да су на главни претрес приступили: заменик Тужиоца за ратне злочине Милан Петровић, из Окружног затвора у Београду доведени оптужени Бранко Грујић, Бранко Поповић, Славковић Драган, Сениша Филиповић, Драгићевић Драгутин и Иван Кораћ, њихови браниоци адв. Владимир Петровић, који ће замењивати адв. Илију Радуловића, Мирослав Ђорђевић, који се јавља и за адв. Ђокић Драгана који ће закаснити, Мирослав Перковић, Шалић Миломир, пуномоћници оштећених, адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво да Вас обавестим о овим терминима, због ових празника, морали смо да у априлу неке термине одложимо, померимо, па остају само 25. и 26., јер 24. се не ради, а и 27. је празник, исто се не ради, 24. је други дан Ускрса, нерадни је дан, 25. и 26. Јесте добили обавештење ко ће бити, ја мислим да сте добили, ова два сведока. Значи, добили сте. Сада, следећи датуми су: 08. и 09. мај, ова два дана, молим вас, запишите, а добићете обавештење, а мај имате даље, 25., 26., 29., 30. и 31. мај, значи, четвртак, петак, 25. до 31., закључно, пет радних дана у мају, пет дана, па ћете добити информацију. Колега, Ваш брањеник је тражио отворене посете. То се не практикује, то сам већ једном написала, не знам зашто пишу мени. Ја имам доле отворену, само да кажем и господину Грујићу, добро, нема потребе да преко мене траже, доле имају овлашћење да дају посете, али нема отворених посета, само ако су малолетна деца у питању да иду, бебе и шта ја знам, код родитеља. Овако се то не практикује.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо, у публици да ли има неко ко ће евентуално бити сведок или можда сведоци за сутра, прекосутра, да су дошли раније? Нема нико? Добро.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Маринко Василић.

Сведок МАРИНКО ВАСИЛИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете сведока да позовете? Добар дан.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте нешто, видим, задовољни? Кажите.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да будем искрен, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вас мучи? Има ли неких проблема?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Мора се стајати, а ја имам проблема са кичмом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо да решимо. Када се заморите, слободно реците и донећемо столицу. Да ли не можете уопште да стојите или?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Врло кратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Врло кратко?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите. Узмите столицу. Можете и одатле.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то једина замерка?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, није ни замерка, не видим ништа посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите. Да ли можете мало тај микрофон себи прилагодите? Може. Хвала Вам што сте се одазвали нашем позиву. Ја претпостављам да Ви знате о ком предмету се овде ради?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте већ испитани од стране истражног судије?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па ћу Вас ја прво упитати, везано за Ваше личне податке, да ли су исти као у истрази, нема неких измена?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Исти.

Са личним подацима као у истрази, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок пред судом дужни да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело и забрањена је казна затвора до пет година. Уколико сматрате да бисте се изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети

или кривичном гоњењу, нисте дужни да одговарате на поједина питања, значи, не можете ускратити давање целог исказа, већ само, ево уколико сматрате да под тим околностима, имате право, не морате на поједина питања одговарати. Ја ћу Вас замолити да прочитате поново текст те заклетве, иако сте Ви, видим, положили заклетву у истрази. Ево, имате ту пред собом. Изволите.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Такође Вас молим да ту погледате, имате једну листу неких сведока који су раније добили заштиту, па знам да ћете у исказу имати потребу да помињете нека од тих имена, да не помињете имена, већ те псеудониме који су ту написани. Значи, уместо имена, видите ту псеудоним К, М и ако значи имате потребу.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: У реду је, у реду је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ако се догоди, неће бити намерно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви се потрудите. Ево, изволите да почнемо. Да нам испричате, укратко, значи о Вашим функцијама које сте имали. Значи, интересује Вас период овај, неки крај априла, мај, јуни и прва половина јула месеца у Зворнику, везано за ове догађаје, шта Ви можете да нам кажете? Нећемо понављати, јер већ сте давали изјаву о чему се ради. Изволите.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја бих морао мало увода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, само Вас молим, ради ефикасности, мо морамо данас завршити Ваше саслушање, да будете конкретни, јасни, концизни и искрени, и пре свега, искрени. Изволите.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: 1991. године ја сам у станици полиције Зворник постављен за, уствари 1990. године за помоћника командира. Значи, био сам и 1991. године уочи избијања сукоба и негде до краја априла месеца 1992. године. Обзиром да је свима познато када су сукоби на подручју Зворника настали, када је дошло до раздвајања, како становништва, тако и полицијских структура, од тог момента ми се налазимо у индустријској зони Каракај, у првих пар дана окупљени око једног металног контејнера, који је некада служио једноставно за боравак саобраћајне полиције, ради појачане контроле безбедности саобраћаја. Како нисмо имали другог простора, ту смо се окупљали да би непосредно потом били смештени у просторије фабрике «Алхос», на спрату, биле су канцеларије празне. Ту смо као полиција смештени и ту смо боравили негде десет до петнаест дана. Одатле смо се преселили у фабрику обуће «Стандард» и ту смо се задржали, отприлике, толико времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је још април, је ли тако?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Још април, да, да би негде крајем априла дефинитивно преселили у стари објект станице полиције у Зворнику, у којој смо раније били, пре сукоба, а са смештајем смо били у хотел «Дрини».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте спавали?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да, ту смо спавали, ту смо се хранили и одатле смо сређивали те просторије бивше станице, оног објекта и када смо средили, горе смо прешли дефинитивно са радом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, цео април Ви сте помоћник командира?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су још били помоћници?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Негде пред крај априла, командир станице је напустио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је овај сведок?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Сведок К и обзиром да сам ја био један од најстаријих радника, а већ сам од раније био помоћник, а ту је био помоћник Славко Ерић, замољен сам од стране Кризног штаба да обављам функцију командира у што је краћем могућем року док се не нађе адекватна постава на упражњено место командира станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је то молио?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Људи из Кризног штаба, не знам засигурно да Вам кажем. Разговарали смо са пар људи, значи, у принципу били су сви, нико посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то могао да буде у Кризном штабу?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Био је и Брано Грујић и Стево Радић и Јово Ивановић и Мијатовић и тако даље. Можда сам још некога испустио или сведок, сведок, сведок Н.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био овај Марко Павловић?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Марко Павловић тада није био. Он је касније, њега је касније Кризни штаб или Привремена влада, немојте ме сада држати за реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте Ви већ постали командир?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да, поставили, именовали за команданта штаба територијалне одбране. У међувремену, начелник станице полиције или станице јавне безбедности Миленко Мијић напушта функцију начелника станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, он је у априлу био, је ли тако, начелник, све време?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када напушта?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Исто, после сведока К, после сведока К и одлази на функцију јавног тужиоца. На његово место за начелника станице долази господин Милош Пантелић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он из Лознице?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га познавали, како је он дошао? Ко је њега довео?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се нешто распитивали, човек из Лознице ту да дође, да ради?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам, тада не знам, касније сам опет сазнао да је ишло преко чланова Привремене владе. Он је био начелник до тамо негде краја месеца маја или почетак јуна, немојте ме држати за реч. Ја и раније када сам давао изјаве, рекао сам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи Ви сте и даље за време Пантелића цео мај командир?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да, да. Помоћник Славко Ерић и Петко Панић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су били помоћници, њих двојица?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Мико Миљановић. Када сам ја отишао за командира, Петко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три помоћника?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да, Петко је био заменик командира станице. У првој половини, мислим да је прва половина јуна месеца, Милош Пантелић као начелник станице, напушта ту функцију и опет следи замолница да прихватим ја, док се не нађе решење. Ја сам молио да се то убрза, јер је прошло месец дана, а није се нашло решење за командира, па да не буде такав случај за место начелника, тако да сам ја тада наставио послове начелника станице јавне безбедности у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили неко писмено решење о постављењу?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Тада нисам, далеко касније, можда једно месец дана касније сам то добио. Мислим да је од министра Станишића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте начелник?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесте. Ја сам инсистирао на попуни тог радног места, да једноставно не желим обављати послове те даље, јер сам се изјаснио и приликом замолнице и обећање је било да ће се то урадити у што краћем року. У међувремену или да Вам кажем, на крају, у другој половини јула, после извесних догађања, немогућности решавања свих проблема који су се до тада догађали и последњи који је био, а то је било наведено у изјави коју сам раније дао, ја сам, усмено, додуше, неопозиво поднео оставку и рекао да ме од данас више нема у станици полиције Зворник, ни као полицајца, а посебно не као руководног радника. Сутрадан отишао у станицу и раздужио се, службена легитимација, оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било, друга половина јула?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам тачно, не знам да ли је, нећу да говорим, 25., 20., 26., не знам. А ако треба да сада наведем све разлоге због којих је то тако уследило, пре свега, што није извршена попуна која је обећана, а друго, и мени је једноставно немогуће бити ту ни као полицајац, а камоли бити руководни радник и одговарати. Одговара се за ред, рад, за стање, за безбедност, а знајући какво је време, није се више могло, ја сам тада напустио дефинитивно станицу полиције Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте само Ви или је још неко дао оставку у Зворнику, од ових челних људи, осим Вас из општине у то време?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Тада када сам ја отишао, мислим да је напустио и Брано Грујић своју позицију у општини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то везано за Вас нешто или заједно нека одлука или сте независно један од другог или како?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја сам донео одлуку сам за себе, а он је сам за себе, а вероватно су исти разлози, исти повод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је повод био?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, сада покушавам Вам објаснити, разлози су били да је у Зворнику немогуће било контролисати стање безбедности и немогуће обављати било који посао нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком периоду, од када?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Од почетка, али буквално, од почетка. То је толико било дезорганизовано, то је толико било конфузно стање, ја не знам, неко ко је био раније, када сам давао исказ, поновићу га сада поново, неко ко је имао прилике да чује или да проба «босански лонац» и зна какав је садржај у њему, и ово је било нешто гушће од тог садржаја, тако да се више није знало које су јединице, чије су јединице, колико их има, ко кога контролише, ко је против кога и тако даље и тако даље. Да је формирао пункт када је ко хтео, где је ко хтео, да је контролисао, одузимао возила, малтретирање, пуцање из свих врста оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то радио?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да би било и заточавање одређених људи у просторији, канцеларији команданта штаба територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то све радио, који људи?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: То су, морам опет раздвојити два случаја. У просторији штаба територијалне одбране било је пет-шест људи, не знам у принципу, у питању су и надимци, имена никоме не знам. Био је господин Жућо, био је извесни Аждаја, био је један са карактеристичним очима, буљоок, са црвеном беретком и још двојица-тројица људи, један старији, крупнији са репом, који су упали са оружјем и ту сам био ја, био је Пантелић, био је господин Марко Павловић, Брано, не знам ко је још био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: У априлу месеца, не знам када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није у мају? У истрази сте рекли да је у мају било док је још Пантелић био?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Био је и Пантелић, у праву сте, био је тада и Пантелић, био је и Пантелић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било дању, ноћу, када се то десило?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Дању. Стали су иза нас и уперили у свакога у потиљак шта је ко имао, да ли пушку, да ли хеклер, да се разоружамо, питање, ко смо ми, ко је нас поставио, шта ту ми радимо, чије интересе издајемо и тако даље и тако даље. Ми смо седели четири-пет сати и на крају време учини све, па се и та ситуација смирила и разишли смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су вам замерили, шта су хтели?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, замерили су нам да, једноставно, ми продајемо српске интересе, штитимо Муслимане и држимо њих ту и тако даље, и тако даље, па се некада говорило, причало се о подели територије и ко код кога, шта дели, ко ће чију земљу делити и томе слично. Да би се то на крају у јулу, дан уочи нашег напуштања, ноћу је то било, негде око 11 сати, били смо у возилу ја, Брано Грујић, Славољуб Томашевић, возач, Крсто Јакшић. На сред улице су људе зауставили, са пушкама у рукама, ван из возила, скидај оружје, руке увис. Знам да је, обзиром да је била ноћ, био је ту извесни Топола, да је још била неколицина људи око њега и да је Топола тада Брану хтео, малтене да стреља, на крају му рекао: ето, нећу, добар си човек. Ту је била умешана и војна полиција из Војске Републике Српске, након чега смо отишли у хотел и тада ја дефинитивно доносим одлуку да напуштам овај посао и да одлазим из станице. Мислим да је и Брано урадио то. Касније се он вратио поново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се Ви враћали?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја се више нисам враћао. Ја сам био ту негде три месеца, има онај жаргон и касније сам нашао посао, додуше, опет у државној служби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте више у полицији били?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не. То би било укратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да се вратимо.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Славко је у међувремену погинуо у Каменици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знамо то. Колико је имала станица полиције људи, да видимо то сада, од када је то почело, од када су почели сукоби, значи, од тог неког 08., 09. априла?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Заједнички састав, заједнички састав, значи, што подразумева и Србе и Муслимане, активни састав опште полиције је ту негде око шездесетак људи. Однос је био, отприлике пола-пола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после, када сте се раздвојили, колико је било активних и колико је било резервиста?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: После када смо се раздвојили, остаје активних полицајаца негде тридесетак и ту је једнонационална структура.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, колико резервиста?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: А резервиста је свеукупно раније било пар стотина, ја мислим да је било на нивоу станице и осамстотина људи, ако не и више, тако да ја не могу бити ту прецизан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико се одазвало после, када је била она мобилизација? Колико их је било после 08. априла Вама на располагању?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Пазите, у местима су биле раније организоване резервне станице полиције и оне су функционисале. За Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За град, колико је било?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја мислим да је било неких педесетак, максимално до сто људи, а остало у мањим тим местима, то је негде по тридесетак, двадесет, до тридесет људи, максимално. Сада када би побројали станице, онда би могли доћи до цифре те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Испричајте нам даље, шта знате, да кренемо сада по овим догађајима, шта Ви знате, прво да кренемо на овај Козлук, о тој депортацији грађана из Козлука, како се ставља на терет оптуженима Бранку Поповићу и Бранку Грујићу? Јесте Ви учествовали у томе? Да ли знате нешто о томе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: За Козлук?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Били сте тада начелник полиције?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја нисам учествовао, радници полиције из Зворника нису учествовали у било каквом вршењу радњи или дужности на подручју Козлука у време одласка тих људи. Ја колико знам о томе, то је информација коју сам чуо, припрему и разговор са тим људима који су тражили да напусте то подручје, јер више нико никоме не може да гарантује безбедност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, само конкретно, како Ви знате то, о разговорима, кажете, посредно, од кога? Како сте то сазнали?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Сазнао сам од људи који су причали, причали у станици, односно причали у штабу, да је ишао доле Јово Мијатовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то рекао, ко је то причао да је ишао Јово?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам, немојте ме, не знам, после толиког времена да кажем, да ли је Ђуро или Перо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не интересује нас Ђуро, Перо, него да ли су Вам то причали Брано Грујић и Бранко Поповић, односно Марко Павловић или неко други?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Зато Вам ја сада не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко трећи или они, то Вас питам?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам, не сећам се ко ми је причао, не сећам се и рекао сам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то био неко од чланова Кризног штаба или неки пролазник?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Људи са којима смо се ми свакодневно виђали, људи из Кризног штаба, људи што смо се виђали, да је Јово Мијатовић, који је, иначе, фигурирао у Зворнику и у странци СДС, ишао на подручје Козлука, не знам са ким још и да је са тим људима разговарао на те околности одласка тих људи негде за иностранство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каквог одласка, добровољног, принудног?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Добровољног, добровољног, а за принудни, нико Вас и не пита, ја тако разумем. И да су људи утврдили термин и организовали, колико је било аутобуса, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је организовао аутобусе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Вероватно Јово, ко је разговарао, ко је вршио припрему. Ја Вам кажем, ми из полиције, из Зворника нисмо имали са њим никакве везе, па сада Вам кажем, ово причам, једноставно, по причи која се одвијала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте још нешто чули о томе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ништа више, сем оно што сам видео преко телевизије да су људи прешли на Шепку, да су отишли до Лознице, од Лознице отишли правац Суботица, па, потом, не знам за колико дана, негде вани. То је све што ја знам, везано за Козлук и одлазак тих људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неког полицајца Саву Михајловића?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Саво Михајловић није полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Саво Михајловић је човек који је некада радио у СУП-у, био је пензионисани радник СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време је био у пензији?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: У то време је ангажован, ангажован да ради опште послове, да буде шеф општих послова, личне карте, саобраћајне, за те реферате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је радио, значи, у том одељењу, у станици јавне безбедности, радио те опште, управне послове?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Радио у станици, али није био униформисан, односно није био полицајац. Те послове увек је обављао радник у цивилу, који није имао службену легитимацију, односно није имао овлашћења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да је он тог дана био у Козлуку?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познат неки Бранко Студени?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да ли ми је познато да је био Бранко Студени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Није ми познато ни да је био Бранко Студени. Бранка Студеног знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Он је активни поручник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га знате ту из службе, јесте имали неке контакте пословне?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Виђао га, никада нешто, нисмо имали разлога ни потребе, ми на том нивоу да нешто сарађујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био војно лице или војни полицајац или војник, активни?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Рекох Вам ја, Бранко Студени је активни поручник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је радио у војној полицији или шта, знате ли то?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Водио је војну полицију једно време. Да ли је водио тада, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта још знате о Козлуку?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Углавном, то би било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је те људе испратио, ко је асистирао? Ко је пратио тај конвој, ту је било пуно аутобуса?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Полиција, полиција, сада Вам рекох да то није радила, а асистенцију, опет, по сазнањима, је одрадила војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте чули, значи?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у истрази да, ако је неко од полиције организовао Козлук, то би морао да буде сведок К? Тако сте рекли у истрази. Да ли се сећате тога?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Могуће, могуће да сам рекао и могуће је и да је он био са господином Јовом, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто би морао он да буде, рекли сте, морао би он да буде, зашто он? Да ли је он био у полицији? Ви кажете он је изашао из полиције и отишао у то предузеће, транспортно?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Пазите, једну ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како он? Каква је његова улога била после?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Полиција се није бавила уопште тим пословима, договарања, разговарања на околности, иде ли неко или не иде. Ишло се преко цивилних структура, према томе, када К одлази, онда он постаје цивил, а задржава те страначке активности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, он испред странке то ради? Ако сам Вас ја добро разумела?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Он је остао и даље, он је остао и даље везан за активности и Кризног штаба, која му је улога била ту – не знам, да ли је био члан, ја мислим да је чак, једно време био и председник Кризног штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, рекли сте, ако је неко од полиције организовао, онда би то морао да буде сведок К?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Онда је то прочита грешка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте рекли?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: То је прочити лапсус, ја кажем да из Зворника није нико био и ако је ко био од полиције, онда би то могла бити козлучка полиција која је живела и радила на том простору, резервна станица полиције. А, иначе, одозго не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли још нешто о Козлуку?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа? Добро, хајдемо даље да пређемо, па ћу Вам ја после предочити, имамо овде неке супротне изјаве које се не слажу баш са Вашим, али да прво завршимо Ваш исказ. Хајдемо да пређемо на Дивич. Шта знате о томе? Овде се

ставља на терет оптуженима да су већи број лица из Дивича пребацили у Дом културе у Челопеку, где су се дешавали неки ратни злочини? Ви сте се и о томе изјашњавали, па нам испричајте, да ли су и ти људи из Дивича отишли или су покушали или како је то било? Шта Ви знате о томе? У то време сте били командир, је ли тако, крајем маја месеца?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја не знам за Дивич, не знам за Дивич ко је са људима разговарао и нисам ни чуо ко је разговарао на померање са простора Дивича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је неко разговарао?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Сада кажем да не знам да је неко договарао и да је неко од тих људи припремао, али знам да је неко, да ли из штаба, Кризног штаба, да ли из команде ТО, тражио да се људи са Дивича допрате и то је урадио помоћник командира Мико Миљановић и мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко, чекајте, неко из Кризног штаба?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Или из команде ТО, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или из ТО?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тражио, да?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да се допрате људи са Дивича, јер људи треба да напусте то подручје ради одласка у Федерацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, да се испрате, не да се допрате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Добро, ајде, терминологија, да се људи допрате и знам да су били праћени за подручје Кладања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, да се прате за Кладањ?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да, а и Кладањ није прихватио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја мислим да је за Кладањ пратио Славко Ерић, помоћник командира станице. Да су после тога смештени, два или три дана у спортску дворану у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у граду?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да. А потом, у Челопек, немојте ме држати за реч, мислим да су вожени и за подручје Калесије, да ли је један, ја мислим да је један део отишао или нису сви, остали, па је један део враћен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, неки су отишли у Калесију, остали у Калесији или су сви враћени, не знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам, то не знам. Одатле су одведени за Челопек у Дом културе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, сви ти који су ишли или?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: И људи који су били у спортској дворани и њих је помоћник командира станице Миљановић Мико отпратио са службеним возилом у тај простор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чијој наредби? Ко је њему наредио?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ко му је наредио? Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је ангажовао?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам, не знам, не знам, али опет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био помоћник?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте му били командир? Ко му је наредио то?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам ја, да ли сам наредио ја, да ли је наредио заменик, односно не знам одакле је дошао захтев да се људи одатле преселе у подручје Челопека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога да питамо, ако Ви не знате, ко зна? Ви сте командир, он је помоћник, ко даје задатке?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Најбоље да питате њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми сада питамо Вас, док сте овде. Значи, ко даје задатке помоћнику командира?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Пазите сада једну ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Даје задатке помоћнику и командир, даје му и заменик, даје му и начелник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се Ви сећате, да ли сте му Ви дали?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Ко је онда могао да му да?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Могао је или заменик или начелник, могао би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви знате да их је он отпратио у Челопек?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели, јесте гледали ту колону, људе те?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нисам гледао, него у станици, када је завршено, човек рекао да, нисам га питао сада по чијој је то наредби. Човек је испричао да је отпратио доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мико је испричао?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесу то биле и жене и деца и мушкарци и сви у том Челопеку? Ко је био тамо?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Мислим да ту жена није било, да су били само мушкарци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то одвојио?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па ће бити да су жене, онда, отишле у Калесију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то одвојио, жене и мушкарце, да ли знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је могао то да одреди, да се врши то раздвајање?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам ни ко је наложио, ни ко је обавио, ни када је обављено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поменули сте нешто, све у пасиву, одређен Мико и то, али нешто сте поменули и Кризни штаб? Нисам схватила какве везе има Кризни штаб са тим?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Пазите овако, ја Вама покушавам објаснити, да ми не учествујемо у томе договарању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватила сам то, спроводите наређења, чија?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: И на крају не учествујемо колико ће бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватила сам то, али, ако Ви не одлучујете и не разговарате, чије онда разговре и одлуке спроводите, онда је то друго логично питање?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесте логично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Ви не одлучите, ко Вама онда каже, ти уради то, ти то, ти то?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесте логично, само што ја Вама сада не могу децидно да кажем, да ли је такав захтев дошао из Кризног штаба или из команде ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, из једног од та два је дошао?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нема трећег.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам. Добро, да ли тај штаб ТО учествује у раду Кризног штаба, односно тада је већ Привремена влада, да се изражавамо у складу са оним терминима који су тада важили, Привремена влада је 10. априла, да ли се сећате тога, формирана?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тада учествује тај штаб територијалне одбране или његов представник у раду те Привремене владе или они раде независно?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Свакако да учествује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Ви знате о том односу те Привремене владе, односно Кризног штаба, како Ви кажете и територијалне одбране? Да ли та два органа заједно делују или потпуно независно? Да ли Ви знате нешто о томе, о раду Привремене владе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Сада не могу да Вам набрајам ко све сачињава, али Ви вероватно имате списак тамо и чланова Кризног штаба, односно када је тај Кризни штаб променио име у Привремену владу, али је логично да у одређеним случајевима, седници Кризног штаба или Владе присуствује и командант територијалне одбране, ако су у питању послови из области за коју би и он био везан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тада, или, иначе, по функцији? Ми смо чули другачије, да увек учествује по функцији?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А начелник полиције?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да ли је он стални члан или је повремено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А начелник полиције, да ли учествује у раду Привремене владе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Начелник полиције, ја сам био позван на ту седницу, мислим два пута и нисам био ако, мислим да сам био стални члан, нисам био стални члан, него само повремено када је требало да се разговара на тему из области унутрашњих послова и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Брано Грујић да сте Ви свакој седници Привремене владе присуствовали, каже он у својој одбрани. Да ли је тачно то?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Није могуће да сам ја, прво нисам цело време био ја начелник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, наравно од када сте Ви били, од када сте Ви били, па не мислим када нисте били начелник?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не, не, а друго, не знам колико је тих седница било за то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, није било ваљда само две? Он каже два пута недељно? Тако пише и у одлуци о формирању Привремене владе, да се два пута седмично одржавају седнице и он каже, Ви сте били, док сте Ви били начелник, на свакој?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Онда ја нисам учествовао, ако нема начелника, онда може да га замени командир станице. Ја се сећам да сам био два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само два пута?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: У врх главе, два пута на тој седници и то сам био позван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Брано Грујић да је Влада као колективни орган, донела одлуку да се одобри излазак ових људи из Козлука, преко нашег сведока кога смо већ испитали, Фадила Бањановића и каже Брано Грујић да су онда замолили начелника штаба ТО и начелника полиције да припреми њихов одлазак, миран одлазак, да обезбеде превозна средства, да би Козлучани могли нормално да изађу и да је начелник СУП-а и командант штаба били задужени да контактирају Фадила Бањановића да све то договоре, да МУП координира ту организацију превоза и тако даље? Да ли је то истина, да сте Ви били задужени, јер Ви сте били начелник 26. јуна, колико овде видимо из Ваше изјаве и из датума'

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја сада покушавам објаснити, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не морате ништа, само да се изјасните на ово што он каже. Да ли је то тачно или није?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не, брате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тачно?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Није учествовала полиција из Зворника у обезбеђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисте ме разумели, ја ћу поновити. Он каже да је начелник полиције замољен да припреми одлазак, значи, излазак, да обезбеди средства, не да прати, он то каже, да је био задужен да контактира Фадила, начелник СУП-а, да договори појединости и да организује нормални и мирни излазак. Да ли је то истина или не?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Имате Фадила жива, Бањановића, па нека каже, јесам ли ја контактирао са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам да се изјасните на ово?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Ништа нисте имали везано за ту организацију?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисте присуствовали овим седницама Привремене владе'

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Рекао сам колико пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Наставите, изволите.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Шта да наставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да наставимо даље. Стали смо код ових из Чelopeка људи, из Дивича. Кажете, одређен је Мико, нисмо утврдили, рекли смо, значи, или заменик или начелник је могао да му каже да води те људе, је ли тако? Испричајте нам, шта све знате о том Чelopeку, шта се то дешавало?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: У Чelopeку је Дом културе, већи објекат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знамо то, јесте, то знамо.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: И Мико их је отпратио, људи смештени у тај простор, у Чelopeку, постојала је резервна станица полиције. Командир те резервне станице полиције је био Анђелко Васиљевић и предати су њима доле да буду ту у том објекту док се не види куда ће људи даље ићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то одлучио да они буду ту, док се не види где ће ићи даље?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: То је, ко је одлучио да се преместе сада из спортске дворане у Челопек?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, да се држе тамо неки људи затворени?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Опет је захтев, вероватно, из Привремене владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нисте сигурни?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не. Па, немојте ме сада, не могу ја сада после петнаест година, је ли из штаба или из Привремене владе, али није могао наредити полицајац, односно није могао наредити обичан војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сада проблем. Они кажу да везе немају са тим.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, начелник штаба територијалне одбране и председник Привремене владе, овде присутни оптужени, они кажу да они уопште немају везе са смештајем људи, испада онда да сте Ви. Не знам ко би трећи, зато Вас питамо, ко је могао да каже, 160 људи иде у Дом културе? Ето, једноставно питање, ту ће да седе. Ко је то одлучио? Врло једноставно.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Пазите једну ствар, ако ти људи кажу да је то на станици полиције, да премешта горе-доле, не спорним да су отпратили, али да одређује о, нека ми опросте господа, али неће ићи тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ко одређује?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Сада ја Вама рекох, немојти ми тражити да се изјасним, не знам, заборавио сам, али из та два места је морала одлука доћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви не знате са кога места?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Трећег места нема. Не знам ја да ли је то колективни орган, не могу да тврдим, али логично би било да је колективни орган донео одлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте причали са Миком Миљановићем, кажете, отпратио их је у Челопек?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Отпратио и оставио човек, вратио се, задатак извршен. И ми више са тим људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, он их је отпратио и до спортске дворане и после тамо?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: За Челопек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме су отишли у Челопек, тих 160, 170 људи, колико је било?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Аутобусима «Дринетранса».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то организовао, те аутобусе? Да ли знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро. Оду они тамо и шта онда, ко каже тамо том Анђелку Васиљевићу да организује, да смести? Није то мала ствар, 160 људи, треба негде ставити, негде обезбедити храну, смештај?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то изгледа?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Мико њих отпрати службеним возилом, предаје доле, људи су сада у надзору резервне станице полиције Челопек, а то ко шта обезбеђује, има обезбеђена вода, а Привремена влада је донела одлуку и дала у

задатак Црвеном крсту за све такве појаве, да обезбеди храну и храна је обезбеђивана из хотел «Дрине».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црвени крст Зворника?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту радио, да ли знате некога?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Знам једну жену, жена је била, како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Привремена влада донела писмену или усмену одлуку да се то, како сте рекли, донела одлуку Привремена влада, о чему?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: О обезбеђењу смештаја и хране, односно хране за те такве потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве потребе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Људи који се налазе у спортској дворани, односно касније у Дому Челопек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Шта, шта је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то просторија, простор тај, како да га крстимо, за људе који су ту, шта, задржани, заточени, заробљени, смештени?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја сам то прошли пут објашњавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, морате на претресу, сада нам укратко реците, шта је то било, Челопек?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Дозволите, ти људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то нас интересује.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ти људи, како их ја третирам, су тражили помоћ да негде иду и пошто нису отишли нигде, не прихватају их ни у Кладњу, ни у Калесији, остали су ту где јесу, ти људи су ту зато што се не може да обезбеди или се не зна куда ће да оду, ти људи нису заробљени, нису криви. Они су изашли из својих кућа, ушли у аутобусе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то цивили?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, него шта су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто кући не иду, ено им кућа три километра од Зворника.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Који?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Дивичу, што се нису вратили да чекају?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Управо је у томе поента, што не може им нико да гарантује безбедност, јер сада ја Вама говорим, имате петнаест неких формација, које не контролише нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, они су ту смештени да би били безбедни, у Челопек?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Док се не види, где ће отићи људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу могли да изађу, да оду, да кажу, ипак нам се овде не допада, немамо храну, немамо смештај адекватан?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Могли су, само не знам куда би отишли, куда би отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били слободни да оду?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: По мени, јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви били тамо?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да јесу? Јесте добијали извештаје?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Зато што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од својих помоћника?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Тај третман тих људи. Неко ко се зароби, па или је неко ко је извршио кривично дело, онда он не може отићи, а ти су људи слободни, из својих кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то Ви претпостављате или знате, обзиром да нисте тамо били, јесте добијали онда извештаје од тих својих људи који раде тамо?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нисам добијао извештаје те природе, него да је стање редовно, да је стање нормално, али да су људи могли отићи, да кажу, е људи, али нема где он пешке да оде. Замислите сада Ви кренете негде пешке, да је два човека па да беже кроз курузе, али сто и нешто људи, куда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, што да беже, ако су слободни да иду, кажете, могли су да оду, могли су кући да оду, јесу могли да оду кући?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Госпођо, па питање колико сам ја био слободан, а камоли они. Ваљда не треба сада да објашњавам атмосферу, која је општепозната и једним и другима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Славко Ерић радио?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Они да су могли отићи, они би из Дивича сами отишли, преко шума, куд, куда ће проћи линију, како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли их Славко Ерић пратио?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Славко Ерић ја мислим да није, рекао сам, пратио за подручје Кладња и да нису прихваћени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тамо обезбеђивао тај смештај, да ли Ви знате? Кажете, Анђело Васиљевић је командир резервне станице?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је седиште резервне станице Челопек, у односу на Дом културе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, неких, можда, сто-двеста метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то у школи?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: У десну страну школе, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У школи? Добро. А тај Дом културе, како је то изгледало, какав је то објекат?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Стара је то грађевина, висок простор горе, знате можда ако сте некада били негде у неким већим домовима културе, се некада и биоскоп приказивао и тако даље, то је тај простор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то једна просторија већа или више, мање или како?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја, колико знам, од раније пре двадесет-тридесет година, да се ради о једном простору, да ли је преграђивано у међувремену, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је управљао тим смештајем? Ко је био командир?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, рекао сам, командир, командир станице је био Анђело Васиљевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него овог затвора'

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: А ту је био задужен Цветко Јовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њега ту одредио?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Вероватно Анђело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Анђелку, ко је рекао да буде Цветко? Да ли то знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Анђело, овај командир станице? Што би сада њему неко рекао одозго да мора бити баш тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да буде он, него да он одреди некога да буде? Нисам мислила да каже тачно он, него да каже, да ту мора неко да буде командир? Да ли је са Анђелком неко комуницирао?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, не на ту тему, Анђелко је командир резервне станице уназад годинама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је њему надређени?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: И нема потреба да му ико наређује и да му то одређује. Он сам зна кроз искуство од раније да мора поставити људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да окренемо питање. Ко је могао да Анђелку јави, ево стиже ти 160 људи и треба да их сместиш да организујеш смештај, чување и тако даље, стражу и то? Ко је тај, који је изнад Анђелка, па да треба да му каже, долазе ти људи, треба да их обезбедиш, смештај, чување и тако даље, ко је изнад њега? Било је више резервних станица, Пилица, Тршић?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Сви људи који раде у станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим, ко је њему надређени, нема ваљда он више!

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Чекајте, само мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њему надређени!

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Сви људи који раде, руководни радници у станици је активни састав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Све један је могао то да каже. Могао му је, рецимо, Мико то да каже, могао му је Петко да каже, могао сам му ја да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте му Ви рекли?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нисам, јер ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, или Мико или Петко?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Или Мико или Петко, могли су му рећи, што не мора да значи да су му пре најавили долазак тих људи. Не мора да значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта Ви знате о организацији чувања тог смештаја? Нешто сте се изјашњавали у истрази, па да чујемо. Да ли је било страже? Ако је било, ко је чувао, од кога су се штитили, шта се дешавало? Колико је то трајало и тако даље?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја сам рекао да је нормално да се објекат обезбеђује 24 сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме сте то рекли!

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Прошли пут када сам био овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у истрази, него, да ли сте то тада говорили на терену? Јесте неком рекли, треба да се обезбеди објекат 24 сата, Ви лично или не?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја лично нисам разговарао на ту тему, ни са Анђелком, ни са Цветком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, сматрате да су они то требали да?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нормално, када се предају људи да, шта сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било тако, да ли сте сазнали, како је било организовано чување објекта?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Била је стража ту 24 сата, вероватно у три смене, по пар људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви то знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да ли три или четири у смени, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се распитивали или сте то чули или како?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, чуо сам преко колега, заменика, помоћника.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: У то време.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три смене или, како рекосте, у три смене по?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Три или четири човека, не знам то, да ли је три-четири или је више.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, који је био задатак, какав је задатак тих људи?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Задатак тих људи био је да, једноставно, људе сачувају од онога од чега их нису сачували, на крају крајева.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам нешто, од кога, од чега?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, од тих људи који су упадали, Репић и не знам да ли је још ко био, пијани, дрогирани, пуцали, малтретирани, убијали људе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви то сазнали?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја сам то сазнао када сам већ напустио полицију.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Е, па, када сам постао обичан грађанин.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крајем јула?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Карајем јула, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сигурни да сте баш тада сазнали?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Што јесам сигуран? Сигуран јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што ми овде имамо друге информације, зато Вас питам, подсећам Вас на ону заклетву коју сте дали. Ја Вас молим да будете искрени, пошто сте се заклели да ћете говорити истину. Јесте сигурни да сте крајем јула сазнали да су се ту неке ствари догађале?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја сам сазнао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте напустили полицију?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Када сам напустио полицију. Е, сада, јесам ли ја то одмах, крајем јула или сам за петнаестак дана, сазнао сам када сам постао обичан грађанин.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, можда још и касније, у августу?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Још и касније.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, крајем јуна, када су пребачени овамо у Суд за прекршаје, тада нисте знали?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сазнали ништа, да су неки људи?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Побијени? Нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рањени, малтретирани, пребачени у зграду «Новог извора» у Зворник, били ту?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До размене за Батковић, то ништа не знате?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не, не,не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време нисте знали?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нисам у то време, нисам знао. Знам да су после један део је, колико се ја сећам, касније отишао за Батковиће, за размену.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте сазнали да су отишли за Батковиће?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам. Ја мислим да чак, један део је и остао од тих људи после мог напуштања станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да је остао горе у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, где у Зворнику?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: У Зворнику, у згради бившег Суда за прекршаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то сазнали, да су они пребачени из тог Челопека у Суд за прекршаје? Када су пребачени у Суд за прекршаје?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су били у Челопеку?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не сећам се ја, не знам, немојте ме држати за реч, да ли је то било десет или петнаест дана, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу да Вас подсетим. После Видовдана су пребачени у Суд за прекршаје. Да ли Вам је то познато нешто, сада када Вам ово кажем, да су пребачени у град, ти преостали, па да су после тек 15. јула у Батковић пребачени, да ли Вам је то познато? То сви сведоци говоре.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја колико знам да је људи у том објекту у Зворнику, у затвору остало и после мога одласка, напуштања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате како су дошли у Суд за прекршаје из Челопека? Ко их је довезао, како?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не сећам се, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту чувао у Суду за прекршаје те људе, где су, кажете остали можда и после Вас?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Пазите, тај део, тај део око Суда за прекршаје морам Вам мало разјаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Тај објекат је непосредно уз објекат Основног суда и ја сам инсистирао да он под надзор и јурисдикцију припадне Суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Суд за прекршаје? Тај простор?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Тај простор и људи у том простору који су ту. И то је тако и прихваћено, значи, надзор над спровођењем некаквих мера тамо у том објекту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте то тражили?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Од председника суда, Ерића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, у ком то периоду?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Тада када се формира тај простор у Суду за прекршаје, да ли је половином јуна, крајем маја, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ови Дивичани већ били у Челопеку, када је формиран тај затвор у Суду за прекршаје или не? Да ли знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам, не знам, да ли су били доле, да ли су били горе, али знам ово што Вам причам, да сам на томе инсистирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Ерић прихватио да?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: И то је тако и прихваћено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да они обезбеђују?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Тако је и прихваћено, не да они обезбеђују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Полиција ће обезбеђивати, јер нема професионалних људи који су радили при затворима, али под њихову јурисдикцију, да надзор врше, да контролу врше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Надзор над тим обезбеђењем које ћете Ви?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Над тим објектом, над људима који се тамо налазе, над овим који врше обезбеђење и све остале мере надзора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је то прихватио?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесте. А чување тог простора су вршили, вршили, вршили припадници резервног састава, на чијем је челу био активни полицајац Средо Вуковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго је Средо Вуковић био ту?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Средо Вуковић је био, не знам колико дуго, али знам да је остао после мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И остао је још?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: И остао је после мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате када је почео ту да ради?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви добијали неке дневнике, неке извештаје, дневне или недељне из неких објеката где су још нека друга лица чувана, или из Челопека, обзиром да сте у току јуна били начелник полиције Зворника?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Писмене извештаје не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Усмене?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Усмене?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: А усмене, када смо имали прилику да организујемо састанке неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Руководни састав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, конкретно реците?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ево сада Вам кажем, руководни састав полиције позове командире станица, резервних станица са подручја, онда се реферише какво је стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте руководилац тог руководног састава полиције. Јесте звали некада начелнике, те командире резервних станица, Анђелка Васиљевића, јесте звали из Челопека у јуну месецу, пошто ово траје цео јуни месец, како ми овде имамо неке информације?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја мислим да јесам, али колико пута не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Анђелка?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: И не само њега, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, Цветка Јовића, јесте звали?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не сећам се, да ли сам разговарао са Цветком Јовићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, са ким сте онда те састанке, не знате ни са ким ни колико, па, јесте имали састанке?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Само мало. Командир станице из Челопека је Анђелко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Васиљевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Значи, он из Зворника, из Пилице, из Козлука, из Рођевића, те командире резервне станице полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Позову се и они подносе извештај какво је стање целокупно на подручју станице коју она покрива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Град Зворник, је ли тако?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не само град Зворник, него и ове станице, резервне станице полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико пута сте имали такве састанке, да ли знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нисмо ми имали утврђен термин, али смо када се указала потреба да, ако се нисмо састали десетак, петнаест дана, онда да видимо шта је то, јер тамо где је функционисала или телефонска линија, или радио веза, значи постоји могућност да се комуницира. Ако је постојала могућност, а ако није, онда неко оде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, за Челопек нас конкретно интересује. Да ли је постојала могућност, да ли је постојала потреба да се неки састанак са њима направи?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Између осталог и са осталима, Анђелко је био и реферисано стање, нормално, ништа посебно, слично као и у Зворнику. Људи пролазе, тутње, пуцају, пију, вичу, мислим, то је то, значи, нисам добио ни усмени, ни писмени извештај да је се догађало то што је се догађало у Челопеку у Дому.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, Цветко Јовић, да ли Вас је он некада нешто обавештавао?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте причали са њим некада нешто?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Мислим да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сигурни?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, колико ме служи памћење, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже он у истрази, да сте причали заједно, да је причао са Вама, што се тиче хране и пребацивања у овај Суд за прекршаје, да је причао са Вама, везано за затворенике?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Неће бити. Ја сам, ако сам причао, онда сам причао уопштено са свима, где год да се људи налазе, а да се храна мора обезбеђивати и то сам објаснио и прошли пут овде и да је то снабдевао хотел «Дрина».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то одлучио да хотел «Дрина» ту храну?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Дозволите, молим Вас, а да не знам која је то количина и квалитет хране и ако има потребе неко за лекарском помоћи, да му се мора омогућити та лекарска помоћ, а шта сте рекли, ко је одлучивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је одлучивао да хотел «Дрина» даје храну за те људе који су затворени? Ко је то одлучио?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: То је вероватно донешена одлука на седници Привремене владе или Кризног штаба. Ко ће други одлучити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ја не знам, они кажу они не знају да постоји, како дајеш храну некоме, за кога не знаш да постоји, зато Вас питам. Мора неко да нам то каже.

Хотел «Дрина» даје храну неким људима који не постоје, разумете ме о чему Вам причам?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја Вас разумем, само не знам да ли Ви разумете мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Цело време причам да постоје људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испада да не знају они, како може неко да одлучи да се даје храна из хотела, некоме, за кога не знају да је заточен? То ја Вас питам да Ви нама објасните, ако можете, ако можете, а ако не?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам одакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви сигурни да је хотел «Дрина» давао храну за те људе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ајде да кажем 99,9%.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нисте никада видели неку одлуку, нешто да се они задужују да морају да издају оброке?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам, а знам возио је Секула, човек старији један, возио са «пикапом».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сваки дан?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Пуно ме питате, да ли сваки дан. Претпоставка је нормално да макар једанпут човек мора данас да једе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, да ли су јели једанпут, трипут, колико пута су јели?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли Вас је Петко Панић нешто обавештавао везано за ту ситуацију у Челопеку? Кажете, Анђелко каже да је било све нормално стање, мало то пуцање, то пијење, ништа друго. Да ли Вас је Петко Панић као помоћник Ваш, нешто обавештавао?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: За Челопек?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? Јесте послали неке аутобусе у Челопек да доведу ове људе у Суд за прекршаје, два аутобуса, да ли сте послали?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја јесам послао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ја са Вама причам, не знам.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? А што би то рекао Средо Вуковић у истрази, када је испитиван исто под заклетвом као и Ви, каже да сте Ви послали два аутобуса у Челопек и да сте рекли, побиће их све, ајде, каже, дотерај их овамо и да сте наредили да дође Хитна помоћ. Да ли сте наредили да дође нека докторица?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, колега.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да предочавамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочаваћемо, изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нека одлучи веће о томе, председнице већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ком предлогу?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: О примедби да предочавате исказе из истразе који нису изведени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведока који су већ саслушани.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нису саслушани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве то има везе?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: На претресу. Предочавате исказе из истраге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увек то, колега, радим, па ћу и сада.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја стављам примедбу и предлажем да о томе одлучи веће и да ли ће то онда бити принцип, па ћемо и ми постављати онда.

Констатује се да бранилац Перковић ставља примедбу што се предочавају искази из истраге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Госпођо, ја се не сећам да сам наредио да дођу два аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Али, ако треба да се пребаци, па, нормално је, само не сећам се да сам ја.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа. Ставио сам примедбу, нека одлучи веће о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Одбија се предлог браниоца оптуженог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Рекли сте сада да се не сећате или да то није било?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Шта да није било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то да сте Ви наредили да дође Хитна помоћ, да помогне неким људима који су пребачени. Да ли Вам је то нешто познато или не?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не, не сећам се, не сећам се да сам ја то лично наредио у та два аутобуса. Али, ето и да јесам, па нормално је било да дођу ти људи аутобусом. А да сам наредио која докторица да дође, када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хитну помоћ, да ли сте некада слали негде Ви?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не, него сам ја инсистирао код свих људи, где год има потребе да људи траже лекарску помоћ, да им се омогући да добију ту лекарску помоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је то било, конкретно, за где је то било, да може да дође до потребе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Свугде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Може да дође, да може људима да позли у простору. Па, немате Ви услове ту да имате кревет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то унапред говорили или ако?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Унапред говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као за понашање неко?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да, јасна ствар, да се разумемо. Ја сам на томе инсистирао, где год има потребе за лекарском помоћи, људи траже лекарску помоћ, да им се омогући да добију ту лекарску помоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када сте Ви сазнали први пут да у том Суду за прекршаје су неки људи затворени? Да ли се сећате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Непосредно после формирања тог Суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када је то било? За кога је формиран, који су први људи који су ту смештени?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја мислим да су пре Челопека ту смештени неки људи који су доведени са терена, негде заробљени на линији, а ко су, не знам, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки заробљеници?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: И ја сам, и ја сам, и ја сам инсистирао и код Васе, ако је затвор и ако су ту људи, али да видимо, затвор се зна која је то установа, како се у њега улази и ко долази и ко одлази и зашто. Овде би могао да доведе ко кога хоће. И све то када Ви сакупите, онда имате на крају епилог такав какав имате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав епилог?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Онда имате сада и повређене и убијене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је причао неко о томе нешто, за то време док се то дешавало, није се то десило за један дан?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Госпођо, ја Вама или не могу да објасним, ја сам ону реч «босански лонац» изгледа џава помињао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нама то «босански лонац» не значи, знамо ми шта је то, али то нам ништа овде не помаже, сем неких Ваших сазнања која ћете нам Ви дати.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, да ли Вам је јасно да у тој позицији у којој смо ми били, нисмо могли да гарантујемо себи безбедност и да неко сада прича посебно наглас, ево догађа се то и то, раде то и то људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи да неко прича наглас, значи, шта?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Можда је и неко за себе ломио по глави ако је био и ако је чуо или ако је био присутан, када се шта догађало, али да то пренесе некеме или да то наглас и јавно прича, па, претпостављам да би и тај био краћи за главу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта сте причали са Браном Грујићем онда? Нешто сте се изјашњавали у истрази, везано за разговоре о томе? Неко решење сте тражили?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Шта конкретније, шта сам ја све са Браном разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, има, зато Вас питам. Рекли сте: ја сам иницирао код Бране да траже решење, или ови људи да се воде, или ми да идемо. На шта сте то мислили када сте то рекли? Ово је транскрипт Вашег исказа који сте дали код истражног судије.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте мислили?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесмо, јесмо, због тог целокупног стања таквог какво је, оно што је се догађало само на улици, што је се догађало на путу, за шта сам ја знао, за разноразне барикаде, за разна малтретирања, за сву ту конфузију која је крајње неиздржива. Са њим сам разговарао, на крају крајева, ми смо отишли на Пале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: То је негде мај, јуни месец, ту негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јуни месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуни?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Мислим да је јуни месец, јун, јун.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крај или почетак, или средина?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте ишли на Пале?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ишли смо због тога што смо тражили, па можете ли Ви у ономе времену бити фиктивно на некој позицији, ако немате моћи да шта урадите. Најбоље да нисте ту. Тако се то догађало. Па, замислите да је неко покушао да то уради са тим, таквим снагама које смо ми имали, тридесетак активних полицајаца који су радили са оловком, двадесет година. Нису специјално обучени, нису специјално опремљени, а нема ни ауторитета који стоји иза свега тога. Па, било би нас мртвих педесет. Да смо нас двојица ишли на Пале, да сам после тога ја ишао у Бијељину на један састанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Бијељину, касније?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Мислим да је касније, колико, не знам. И да сам тражио и на том састанку и од тих људи, јер било их је тридесетак, ако некоме треба Зворник да се да, нека се да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома сте то рекли?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: На том састанку, не знам ни ја, било је тридесетак људи. Па, и Брани сам говорио, боље или да идемо ми или да иду они. И на крају крајева, уследило је после мог одласка, други дан је дошла та специјална јединица и од тада је било то што је урадила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ било крајем јула?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Добро, добро, шта, ја не могу да наредим, овде у Зворнику да наредим председнику државе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте ишли по помоћ на Пале, због чега, због тих понашања по улицама?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да, ја сам за то знао, ја не знам, не верујем да је могао Брано Грујић знати шта више, да је неко контактирао са њим од резервне полиције, а да није контактирао са мном. Не би било нормално и онда није контактирао са замеником или начелником станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви сте овде истражном судији говорили, одговорили на то питање, везано за убијање заробљеника, да сте сазнали тек када сте отишли и онда кажете овде, ја сам иницирао код Бранка Грујића да тражимо решење, или ти људи да се воде, или да идемо ми одавде. Ко да се води? На кога сте то мислили?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ако је ишло, онда није ишло редослед приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Судија Вас је питао везано за те људе који су ту?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Редослед приче није ишао како треба. Мислило се на тај састав, тих десет, петнаест јединица разноразних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било тих јединица?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: На њих се мислило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је тих јединица било?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Било је, сада сам рекао да их је било минимум десетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате о тој Жућиној јединици, где су они били смештени, колико је ту било људи, да ли сте Ви имали неки контакт са командантом јединице или са припадницима?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Били су једно време смештени у Каракају, а једно време у Зворнику, у једној већој кући, то је кућа на три-четири спрата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то као нека стамбена зграда?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Преко пута хотел «Дрине».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то нека као стамбена или приватна?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Приватна кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напуштена или, чија је то била кућа?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Напуштена, мислим да се зове човек Јакубовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јакубовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они су ту били смештени?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, отприлике су се ту преселили из тог Каракаја?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Мислим око јуна месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте виђали Ви некада лично тог Жућу, да ли сте се упознали, да ли сте причали?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесмо, испричао сам Вам малочас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута сте са њим били?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: У штабу ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када су Вас држали пет-шест сати?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Тада смо се добро упознали. После сам га у пролазу виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га још неки пут видели?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, рекох, у пролазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У пролазу само? Јесте га видели некада да долази у штаб територијалне одбране, пошто сте Ви, кажете, били у истој згради?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Тада сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим осим тога?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада га нисте видели?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које још друге јединице знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Била је јединица неког Нишког, јединица Пиварског.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте упознали тог Пиварског?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Мислим да сам њега видео једанпут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које још сте видели јединице?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Било је још тих јединица, Симо Четник, како се звао, не знам, имао је и он своју некакву јединицу, одакле је, ко је, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте знали бројно стање тих јединица, колико тих људи има у оквиру тих јединица?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Па, јесте се распитивали, кажете, нисте могли да се изборите са њима, да ли сте се нешто распитивали, колико има тих људи, колико треба људи да се они обуздају? Ишли сте, кажете, за помоћ, шта сте реферисали горе? Шта је Брано Грујић причао? Да ли знате, ишли сте заједно?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја Вам кажем, нисам знао бројно стање. Претпостављао сам да ни једна група није испод двадесетак људи, тридесет, разумете. Е, сада ако имате таквих десетак група, онда је то скоро двеста људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте тражили помоћ неку, јесте тражили неко повећање бројног састава Вашег, јесте се неке обраћали?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Госпођо, ја сам Вам сада одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим тог одласка на Пале?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Тај проблем је могла решити само специјална јединица полиције или специјална јединица војске. Немам ја са бројним стањем, могао сам имати триста или петсто припадника резервног састава. Ја Вама кажем, активни полицајци су били активни полицајци, радили су такав посао какав су радили, а ко је долазио у резервни састав, долазио је да се склони од рата и линије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то да та специјална полиција тек дође крајем јула, то Вас питам? Што раније није нека помоћ дошла? Јесте се обраћали неке као начелник полиције?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Питате мене нешто на шта не могу дати одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви реците, зашто се нисте обраћали? Ви сте начелник полиције, је ли тако? Ви треба да обезбедите јавну безбедност. Ако не можете, да ли тражите неку помоћ, додатне људе или некога да њих склони?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја сам то већ једанпут објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре одласка на Пале, да ли сте се неке обраћали Ви?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Разговарао сам са људима који су долазили из Сарајева у контролу, из Министарства унутрашњих послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам нисте рекли, изволите, то нам реците.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, то је било и у мају месецу и јуну месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута је била та контрола?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Била три-четири пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је долазио из Сарајева?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Е, сада ко је долазио, ја сам их тада први пут видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из полиције неко?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Из полиције инспектори, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте Ви рекли?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, преносио им стање какво је, какво је у граду Зворнику и да треба неко доћи ко ће, јер, пазите једну ствар, није било организоване

војске, није била организована бригада, није било организовано ништа, па то је био хаос. Ја не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како кажете, овај Вам каже нормално стање. Због чега онда тражите помоћ, ако Вам овај Анђелко Васиљевић каже, нормално је стање, Ви кажете, никада никакав извештај нисте добили, нико није ни смео, због чега онда тражите помоћ?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Госпођо, мени је Анђелко рекао да је стање онакво какво је и у Зворнику, али ми није рекао да неко упада тамо и убија људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кажете, тражите помоћ од ових? За шта, ако нема, који је повод за помоћ? Шта се то дешава да бисте Ви тражили помоћ? Да ли им кажете конкретно?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Госпођо, да ли за Вас значи нешто ако Ви направите, ако некаква војна јединица, да ли је паравојна или је војна, направите пункт на путу и контролишете кога хоћете и како хоћете и радите са њим шта хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, због пунктова сте их звали да Вам помогну?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Није само због пунктова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта још?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Један од разлога је и тај. Један од разлога је што су људи се опијали, пуцали из свих врста оружја са којим су располагали. По граду у по дана, у по ноћи, свеједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било нешто драстичније?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Није било драстичније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа друго, само опијање, пуцање?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Крајње бахато понашање, малтретирање људи, одузимање возила људима, човек заустави на улици, контролише возило, па ти сада, шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коме сте се још жалили? Кажете, ти су долазили из Сарајева инспектори и Ви сте ишли на Пале у јуну? Код кога сте ишли у Бијељину?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: У станицу јавне безбедности у Бијељини. То је био договорен некакав састанак. Тамо је било неких тридесетак људи. Не знам ко је све био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви били сами из Зворника или је још неко пошао са Вама?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Био сам сам и био је господин Војо Јекић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јекић?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесте и од њега сам тражио да помогне у решавању тог проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било после ових Пала што сте ишли са Браном?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: После Пала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После? Да ли Ви знате нешто, шта се десило при том хапшењу? Зашто су они ухапшени то крајем јула од тих специјалаца што су дошли са Пала?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, ваљда зато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Зато што смо тражили да дођу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки повод за хапшење или?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ово све што сам ја испричао, ако није довољан повод онда, не знам више шта да испричам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био још неки конкретан повод, неки министар, да ли сте чули за неког министра?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Министар је пре, њега су пре одрадили и са њим завршили и то је испала прича, не, не, није то због тога, него је због министра Остојића. Ја сам рекао, ако је због министра Остојића, онда нису морали хапсити никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама некада тражена пратња нека од Привремене владе, штаба, да треба неки аутобуси да се дају за нека лица, лично Ви да ли знате, за неко одвожење лица?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ми да дајемо, ми нисмо имали својих аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да организујете?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Пазите једну ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да треба пратња, па да ће Вам неко обезбедити, за пратњу, за асистенцију?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Од нас ако се тражи, од нас ако се тражи онда се тражи да се обезбеде људи, а аутобусе обезбеђује онај ко организује то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је од Вас тражено некада да се обезбеди пратња помоћу људи, полицајаца?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Од мене није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да је тражено од неких Ваших командира?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Ни за какав транспорт људи?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато нешто о неком затвору и задржавању људи на пољопривредном добру Економија?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да, то је било на самом почетку, можда пар дана после избијања сукоба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у мају месецу? Имамо овде да су неки људи заточени у мају, ставља се на терет оптуженима, неки су тамо људи убијени, мучени, на Економији?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам како ћу, ја мислим да је то, колико мени служи сећање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам нешто познато о томе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам шта је се догађало тамо, али колико ме служи сећање, да је на Економији био први такав случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав случај?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Од тих простора где је неко доведен и задржан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су доведени људи, да ли знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја мислим да су ту људи доведени који су заробљени негде на линији, у борби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вам је то познато? Одакле Вам је то познато, да су доведени, заробљени са линије, да је први случај?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Знам, тако што није у питању село, није у питању организовано, није у питању ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, како знате, то Вас питам, како сте добили ту информацију?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Тако како претпостављам да је то то, нису људи подигнути из села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, како знате да је формиран ту неки центар за те људе, да се држе, то Вас питам, ко Вам је рекао за то? Јесте Ви лично били, јесте видели, или Вам је неко причао, да су ту неки људи? Да ли је то био затвор пре рата?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ма, не, какав затвор пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас питам.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Биле просторије Економије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, зато Вас питам, како сазнајете да се сада ту одједном држе људе на пољопривредном добру, то Вас питам, Ви сте ту у врху полиције?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ми смо тада у то време били у «Стандарду».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Разумете и обзиром да полиција није тада у том периоду ишла на линију, покушавали смо да останемо на некаквом слободном простору, онда је одатле кренуло обезбеђење тог простора, па је тражено, пошто полиција не иде, резервна полиција и активна полиција не иде на линију са војском, онда треба да чува ове људе у том простору, тих просторија Економије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико има од фабрике обуће «Стандард» до Економије? Да ли је то близу?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Има два-три километра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је «Стандард» у Каракају?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, Економија?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: И Економија је у Каракају, само је «Стандард» фабрика према Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово према Козлуку?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: А ово је према Козлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са десне стране?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и ко Вас то обавештава да треба да дате обезбеђење? Не мислим Вас лично, а можда и Вас лично, полицију, ко тражи обезбеђење за те људе који су ту заробљени?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не сећам се, мислим то је, знам да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је могао да тражи?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ко је тражио, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је могао да тражи?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, ко је могао да тражи? Пазите једну ствар, то је опет логично била команда ТО, односно људи из Кризног штаба, Кризни штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знају они да се ту држе људи, зато Вас питам, они људи не знају то? Они не знају уопште да се ту неки људи држе, па Вас питам, ко је могао ту да одлучи да се ту држе људи?

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Ја Вас молим, ја стварно приговарам, сведок је рекао бар два пута да не зна. Ја не разумем, да ли се он ислеђује, о чему се ради, заиста приговарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, молим Вас, изволите.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Госпођо, те људе није довела полиција, ја Вам објашњавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, да ли је довела полиција?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Није довела полиција, него је довела војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војска? То ми реците, да Вас не би ислеђивала, то што каже бранилац, Ви нам реците, шта знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: И мени помало дође као да ме ислеђујете. Други пут ће се вероатно привођење одредити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто привођење када сте дошли?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Знате, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко из војске, да ли знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Иди у Тузлу, иди истражитељима из Хага, иди у Београд, и онда, најбоље да сам 1992. ја завршио тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је из војске довео те људе, да ли Ви знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Како знате да је војска?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Зато што су ми људи рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко? Ко Вам је то рекао?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Тражите име?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Мислим, после двадесет година тражите име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, не кажете, војска довела.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Госпођо, пуко рат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците шта знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Знам, али Ви инсистирате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, да Вас нисам питала, не би рекли да је војска, нисмо знали, ја морам да Вас питам, ако знате да ту има људи, ко је довео људе, ја не видим ту ништа лоше.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: У све те објекте 99% је војска довела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам да је полиција и једног довела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је у то време представљао војску? Ко је руководио војском?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само у микрофон, неће се чути.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Мењали се команданти територијалне одбране, ја мислим три – четири за десет дана. Ко је сада, Ви мени реците ко је командовао том војском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко од команданта територијалне одбране?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само не знате ко? Јел то хоћете да кажете? Кажете, мењали су се команданти територијалне одбране?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то војска?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Имате команданта територијалне одбране.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Имате тамо негде формиране батаљоне територијалне одбране.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: По месним заједницама или секторима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је оно што сте се изјашњавали да су били батаљони, је ли тако?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били батаљони формирано? Можете да нам поновите?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Били у Кисељаку, били у Дрињачи, били у Петковцима, били у Ораховцу и тако даље, ја мислим пет-шест батаљона да је било, у Локању.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је формирао батаљоне?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ни рекла да сте Ви, да ли знате ко је?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Мислим ко је, ко је се бавио са тим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По функцији, ко је требао да формира, не знам како да Вас питам више?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Пазите сада једну ствар.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате ко је формирао?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Чудна су питања. Па, следи рат, а ти батаљони су формирано пре рата, стављено на папиру, шта је то, куда је то, догађа се рат. Е, ко је то формирао, не знам. Људи се самоорганизовали, јер виде шта им следи
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ваљда мора неко да формира батаљоне, како ја то схватам, не знам да ли ме разумете?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Знам ја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте у истрази, зато Вас питам.
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па ја знам шта сам говорио у истрази.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето, то нам реците.
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: То Вам и говорим сада.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко формира батаљоне?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Разумете?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Вероватно Кризни штаб.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Кризни штаб формира батаљоне? Да ли је то војни орган или шта је?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Госпођо ја ћу тражити паузу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, сада ћемо.
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, ја више не могу са Вама овако. Јел Кризни штаб војни орган? Па, Кризни штаб није војни орган, него је политички орган, али ако донесе одлуку и задужи тога и тога, онда тај то одради. Мислим, зар то сада треба сада овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то, да је испадне да ја одговарам уместо Вас, кога може да задужи Кризни штаб да формира батаљон?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, не знам кога је задужио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Кога је задужио, па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим лично име, него функцију човека?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја нити сам припадник био странке, нити сам био припадник Кризног штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у истрази да су били разни команданти територијалне одбране и да је Марко Павловић, како га Ви знате, координирао рад са батаљонима?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Они су формиран пре њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, није он, то Вас питам? Ко је формирао, по Вашем сазнању?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам, а засигурно није он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите колега, имате Ви неку примедбу? Немате, добро, хвала. Добро. Да Вас питам, ко је руководио тим батаљонима, ево то да питам? Пошто не знате ко је формирао, ко сада, избија рат и ко сада руководи батаљоном у Пилици, у Рођевићима, у Петковцима, у Дрињачи?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Командири батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А ко њима командује?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ко координира?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Онај ко је командант батаљона, командант територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он координира рад?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли ту војске, Југословенске народне армије на тим теренима, ако Ви знате нешто мало о томе да видимо?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Војска југословенска је напустила када је донешена одлука о повлачењу Војске југословенске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 15., 16. маја?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо мало пре тога, пре него што одлази и после, шта се онда дешава?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: После одласка те Војске, југословенске, следи настојање да се формира бригада. Када се формирала бригада, сада немојте ми тражити опет када, онда престаје активност команданта батаљона да се бави батаљонима, него ти батаљони улазе у састав бригаде и њима командује командант бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био први командант, да ли се Ви сећате? Нешто сте помињали овде, да сте нешто причали са њим?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Командант први је био потпуковник Василић, мислим да је Василић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га Ви упознали лично?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте? Када, отприлике?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Други, трећи дан када је дошла, откуд знам ја сада када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде да вежемо за неки догађај. Да ли је дошла када сте Ви већ били начелник полиције или сте били само командир или шта?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Пре, пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте још били начелник?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нисам, ја мислим да нисам био начелник, да је Василић био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је већ тада формирана бригада, у то време, када он долази?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Или је, е сада, то ће бити Благојевић пре њега, потпуковник Благојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па Василић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Василић је био када сте Ви отишли из СУП-а?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морамо даље да идемо. Када је дошао Благојевић, да ли се одмах формирала та бригада? Он долази?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: И он устројава бригаду, покушава да устроји бригаду и ни тада та бригада, она је постојала, али није функционисала онако како би требала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када кажете, покушава да устроји, шта то значи? Шта ради? Да ли окупља људе или?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Покушава да увезује и да се извршавају наредбе, то је то, организацијски да је преформулише, он је активни потпуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је он то завршио, да ли је успео да уради тај посао?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Организационо јесте, али функционално мислим да није, да није још то стављено под контролу, да се задаци извршавају онако како би требало или како би он издао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је имао људи отприлике, да ли Ви знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они имали седиште, где је била касарна?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Тамо где су били формиран баталјони, они су имали тамо седиште, а седиште бригаде је било у «Стандарду».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, долази Благојевић, ко сада руководи тим баталјонима, он или командант штаба?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Формирањем бригаде, баталјони улазе у састав бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви кажете функционално није спроведено? Шта то значи када кажете, организационо јесте?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Она улази у састав бригаде а за њу је надлежан командант бригаде и одговарају команданту бригаде, а колико то функционише, то је дискутабилно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сада моје питање за Вас. Да ли Ви знате, колико то функционише, на терену, у пракси?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Врло слабо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Благојевић командује?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Врло слабо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ко онда командује?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Командује он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Командује он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, слабо?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Командује и даље, али слабо, док није дошао други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Василић?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Василић после овога, после Василића, не знам ко је после њега, знам да је после био и Пандуревић и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је већ крајем године, нећемо да идемо толико далеко. Добро, да ли Ви знате нешто о односу те ЈНА и штаба територијалне одбране и те касније Војске Републике Српске, да нам кажете? Какав је био однос? Да ли је постојао неки однос подређених, надређених или, како то функционише?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Однос штаба територијалне одбране и ове Војске Републике Српске, значи, кажете, формира се?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Значи, нема више ЈНА, одмах да њу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим у пракси, кажете ови функционално нису организовани, а на терену рат је, мора да се руководи, ко сада руководи?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Командант бригаде руководи бригадом, батаљони су, то је бригада, ту више не треба баратати термином батаљон, то је бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли батаљон, па зато.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Постојали су они, они постоје и даље, само они улазе у структуру, у састав бригаде, а командант територијалне одбране више не координира функционисање батаљона. Он се бави сада неком другом врстом посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којом?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Обезбеђење пруга, не знам ни ја, далековод, великих трафо станица, мост на Шепку, мост на Дрини, мост у Каракају, фабрика «Глинице» и тако даље и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком то периоду се ради тај посао, да ли Ви знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, не знам, од момента формирања те бригаде, преузимање, јер у бригаду улази сав подигнути састав, значи, остаје сада та буквално територијална одбрана, да не кажем, полуинвалиди. То је сада посао команданта територијалне одбране, а бригаду у коју су ушли батаљони, води командант бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте виђали Ви тог команданта штаба територијалне одбране, Марка Павловића?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лично Ви?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесам лично га ја виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико пута, јесте га виђали на тим састанцима то што кажете, два пута сте били на састанку Владе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Мислим да је био и тада, повремено, повремено био, а виђали смо се скоро, малтене, сваки дан, рецимо у хотелу смо доручковали, ручали и вечерали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мислила сам службено?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте присуствовали састанцима Владе када сте били начелник?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било негде после 05., 10. јуна? И у том периоду сте, кажете, два пута били на састанцима?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тада је био и Марко Павловић? Јесте то сада рекли?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком својству је тада био? Да ли се сећате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Није имао другог својства, него као командант територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, тада је већ бригада формирана, покушавам да разграничим тај период, ако се Ви сећате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Пазите једну ствар, природније би било да он буде ту, него командант бригаде буде позван ако треба

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је позиван некада командант бригаде?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Вероватно да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви да знате, то «вероватно» ништа не значи?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам, мислим да није био тада када сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, мислите, није био на састанку?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да су га некада позивали, да је уопште имао некада, да је био присутан, да ли сте чули?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Сада, вероватно да јесте, вероватно да јесте, да људи виде како то функционише, шта се догађа, јер је знала линија да пукне, да се пробије, вероватно да јесте у том делу или ако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу неки полицајци учествовали то када пукне линија, јесу учествовали у попуни?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам неко некада, ко Вам је тражио да попуните састав?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја колико се сећам, то је у два-три наврата тражио потпуковник Василић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то онда било, после Благојевића?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: После, после Благојевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сте Ви давали људе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нормално, човек тражи, назове телефоном, пукла ми линија, кажем, примера ради, на неком месту, треба ми тридесет људи, тако је урађено два-три пута. Онда сам ја тражио, не можемо ми овако функционисати, јер

ја немам приправних тридесет-педесет људи који одмарају, него мораш узети из састава који ради, обавља неке послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од резервиста или од ових активних или како сте то попуњавали?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Свеједно, који има, није тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било ту проблема, јесте се нешто бунили?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, јесу се бунили, знате, идете ноћу на линију, очекује се да се може изгубити глава, не иде се никоме на линију, али ако се мора, нема друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се онда потчињавали војсци, ти људи?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: У одређеним ситуацијама, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када иду за потребе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, у одређеним ситуацијама, да. Па, Ви знате Закон о унутрашњим пословима из времена оне државе, да у предратном стању, ратно стање, да се ставља на располагање или у координацију са потчињавањем војној јединици која се налази ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А плате, како сте добијали, ви као полиција?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Добијали месечно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Преко општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А војска, да ли знате, како је добијала?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Војска је добијала исто тако, сакупи привреда, има списак некаквих људи, плати се, све је ишло преко те благајне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко општинске благајне?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам, можда је, ја знам да је полиција добијала преко општинске благајне, а да ли је војска, касније када је формирана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А територијална одбрана, да ли знате, њихови радници, службеници?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: И они су исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато, да ли су те јединице о којима сте малопре причали, добијали неке накнаде, неке плате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко општине, те паравојне, добровољачке јединице, не знам Ви како их називате? Ви сте се овде у истрази нешто изјашњавали везано за то, па, ако можете?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Мислим да јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, добијали плату?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, како то објашњавате, да ли Ви имате за то неко објашњење?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не разумем, какво објашњење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви објашњавате то да су они добијали?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Такви какви јесу, а добију паре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или чији су, а добију паре, чији су они, када добијају плату од општине, коме припадају?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко им командује? Да ли знате то?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја сам Вама, нисам Вама, али сам раије објашњавао, да сам ишао и код Василића и тражио, а Ви ме стално питате, а шта сте урадили, а шта сте урадили, ето, урадио сам, предузимао сам, али на крају крајева, нисам Богзна шта урадио. Тражио, обзиром да су то људи у војним униформама, да буду под контролом или да се врате преко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то код Василића, то је касније?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, исто је то било и раније и касније. И када долази плата, онда се сачини списак људи, људи се нађу на списку, јер шта мислите да је Брано Грујић или неко ко је био место Бране Грујића, да је имао петљу па да каже, овога прекрижи, ову јединицу или ова имена прекрижи, за њих нема плате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је ставио на списак?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Није му падало напамет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их ставља на списак?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, тамо где је логично припадају, ако је бригада, бригади, ако, а мислим да је била и једна самостална јединица, да ли се звала «Игор», презиме не знам како. Ставе они себе на списак и, а све је покривео под бригадом. Ово што су били људи у територијалној одбрани, овамо, док је руководио командант Марко Павловић, стављала је његова служба те људе. Ти су људи знали шта раде и ту није било ништа спорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, имамо те људе и у мају и јуну примали плате, а оптужени су, управо, за те ствари, код нас, зато Вас питам?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, наши оптужени неки су на тим списковима?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Слушајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас зато питам, да ли Ви знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Овима сте плаћали, јер су зарадили, а овима сте плаћали јер сте морали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добри, коме су то, ко је морао да плаћа, јел то неко био приморан да плаћа? Ако Ви знате? Ко их је приморао?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам ја, не разумем Вас, стварно Вас не разумем. Ја Ваше питање не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да је неко приморао људе из општине да плаћају тим људима плате, то је питање? Не знам колико једноставније.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Знам, јер су чак и људи улазили у општину, отвара врата чизмама, ногама и улази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте нам то испричали. Ко, када сте то видели, реците нам, ко је то био тако?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, то је било у више наврата, сада ко је – не знам ја, ко је, ево имам једну прилику да сам био ја горе, ко је био са мном, да ли је био Брано Грујић или је био овај сведок Н, дошли су људи, тако како су дошли. По говору би могли бити са подручја Црне Горе, па смо ми њих питали, господо, изволите, шта требате. Ако сте дошли да ратујете, онда ено вам бригаде, а овде се нема шта да брани. Онда је то претња, са некаквим надимцима или именима и конспирацијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, не знате Ви ко, или знате, ко их је ставио на списак?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам, брате, не знам, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате у чијем су саставу они били, ако су били у нечијем? Кажете, једна је била самостална јединица, а остале под ким су биле?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Командом бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које бригаде? Пре него што се бригада формирала, то Вас питам.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, под ким су били они, ко је њима био надређени?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Није нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико? Овде имамо.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: До формирања бригаде, не знам ко је са њима руководио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оптужници пише да су они били у саставу територијалне одбране. Да ли Ви нешто о томе знате, ставља се на терет да су они били у саставу територијалне одбране, јер су примали плату од општине, која је под територијалном одбраном, па Вас питам, да ли Ви то знате, да ли је то тачно што пише у оптужници или није, ако знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја знам ово што Вам говорим, да до формирања бригаде, тада су то биле самосталне јединице, саме одлучивале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте када су дошли, како, где су се организовали, ко им је давао да спавају у «Стандарду», у Каракају, како су дошли сами и заузели? Дошли су однекле, добровољци, одакле су ти људи, из Босне, из Србије, из Црне Горе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Има и из Србије, има из Црне Горе, има из Славоније, откуд знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су долазили, ко их је смештао, ко им је давао смештај, храну, просторије?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам, нисам се тим бавио, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били и они тамо у Каракају, док сте Ви били у Каракају? Да ли сте приметили те људе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Били су они, али ја не знам о коме се ради, ја сада Вама говорим, ако је било десетак јединица и ако има толики број, једних има данас ту, а других нема, а сутра се појаве трећи и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте у Каракају и они су смештени? Да ли сте некога можда питали, одакле ове људи, ко је њих овде сместио? Да ли Вас је то интересовало, док сте били у истом простору, пре него што сте прешли из «Стандарда» овамо у хотел «Дрину»?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: У ком истом простору?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Каракају?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Станите, да Вас питам, имате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели људе неке ту да су смештени?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Имате одређени објекат, Каракај је за мене широк појам, широк простор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знамо, индустријска зона.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: И ако алудирате на нешто, онда кажете, брате, откуд Арканови људи у «Алхосу» са нама? Ја ћу Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам конкретно, нисам на то мислила.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, мислим, конкретно питајте, ја ћу конкретно да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам то питала.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам како су људи ту дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро сте ме подсетили?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Онда конкретно питајте, да бих ја могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Аркан ту, реците?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Откуд они у том простору?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били ту?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесу били, у «Алхосу» на спрату, где смо и ми били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оном делу где су канцеларије у «Алхосу»?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Просторије су један крај, а спавање други крај канцеларије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли су ту спавали у «Алхосу»?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дана, колико времена?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Четири-пет дана, не знам више тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сазнали, ко их је ту наместио, ко их је ту пустио?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте питали некога?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Али претпостављам да онај ко их је довео, да их је он и сместио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је довео, да ли знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Човек се већ изјаснио у Хагу када је сведочио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Сведок К.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да их је он ту довео?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте виђали ту док сте били, још неке друге, осим тих Арканових, то је било на почетку рата, док сте нисте преселили после у «Стандард», па после?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: У простор «Алхоса»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Мислим да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? А касније јесте виђали, обзиром да то није неко велико подручје, где су били смештени ти људи, ти добровољци? Где су спавали, Ви кажете, Жућини су били у тој кући у граду, а ови други, помињали сте још неке, Нишки, Пиварски, знате где су они смештени били?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Једни су били у Челопеку, једни су били, Жућина екипа ја мислим да је једно време била у Каракају, у «Инжињеринг»-овим баракама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после то у граду?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Пре у Каракају, па онда у граду. Ови су се људи смештали тамо код тих батаљона. Повремено одлазили, долазили, значи, где су ти

људи из батаљона. Па, то су приватне куће, напуштене куће, ту људи буду, када треба на линију или ако хоће на линију, оду, а ако неће, дођу у Зворник, па буду по Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сви су били у војним униформама?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Паравојска и то?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или неки у полицијским?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ови што је господин Пантелић довео са собом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти из Лознице?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њима руководио?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Господин Пантелић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он Вама тако рекао, да је он њима руководио?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они правили неке проблеме?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Пазите, ја ни за кога не знам да је урадио кривично дело то и то, конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу правили проблеме?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Али ми се ни они, исто тако, нису свиђали, као ни ови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Зато што је било крајње бахато понашање, опијање, неуважавање никога и тако даље и питао сам Пантелића, ко су ови људи, откуд они овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта он каже?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Он је одговорио да су то његови људи, да их је он довео, сада су под његовом контролом и да ја немам са тим ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је њих плаћала општина?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Претпостављам да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нису били, он је тада био начелник?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они били у тим полицијским униформама?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје, сећате ли се?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Плава, маскирна, пише на њима «Полиција».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тај Гогих неки био њихов главни?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта су они, осим тога што су били бахати и опијали се, да ли су правили још неке проблеме?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте, Пантелић одлази и онда Ви постајете начелник, 05. или 10. јуна, а јел одлазе и они тада, 05. или 10. јуна или не?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја сам касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти његови?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја сам касније, не одлазе они, ја сам касније њих уз помоћ Ратка Видовића, командира станице у Малом Зворнику елиминисао, да би се после извесног времена поново појавили, па смо поново се јурили са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се то већ дешава, када сте Ви начелник или, пошто кажете да овај одлази?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Када сам ја начелник, када сам ја начелник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то у периоду јуни месец и јули?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да, да, када сам ја начелник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте их елиминисали први пут?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Уз помоћ командира станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, конкретно?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Милиције Мали Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шта сте урадили?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, звао њега, молио њега и он је тражио неке људе по Лозници, не знам ни ја како, тако да су се људи једног дана покупили, нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови из Лознице?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је то Видовић учинио, помогао?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Претпостављам да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они су се поново вратили. Шта се онда дешава?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Поново смо радили на томе да их елиминишемо одатле и нисмо то урадили. Ја мислим да су остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту на подручју?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ту на подручју Зворника док сам ја већ и отишао и мислим да доласком те специјалне јединице, да су их они претерали преко Дрине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су били ухапшени?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било тих људи укупно, тих Лозничана?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Десетак људи, десетак до петнаест, у врх главе, немојте ме држати за реч, не верујем да је више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви чули нешто да се дешавало на Циглани? Да ли знате, где је Циглана?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Знам где је Циглана, ено је поред пута одмах, нисам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, да су неки људи са Економије пребачени на неки принудни рад на Циглану? У оптужници пише да су тамо неки људи пребачени, да су морали да иду да пљачкају по кућама у Зворнику, по селима и тако даље, да су тамо исто држани заточени? Да ли сте чули о томе нешто? Да ли знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да су ишли да за некога пљачкају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: То нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: То нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за такав неки објекат на Циглани, где су они чувани?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Чуо сам да су тамо људи нешто ишли, радили, утоварали, Циглана је, утовара се цигла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам испричајте, шта сте чули, то што Ви знате о Циглани?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Само то знам и да су то појединачни случајеви, да то није била никаква масовна појава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Појединачни случајеви, чега?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да неко некога одведе тамо у Циглану да утовара камион цигле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко да одведе кога? Рекли сте, неко некога да одведе да утовара?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам ја да ли је одведен Марко или Јанко или Ђуро, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је водио те људе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Мислим да су ти Лозничани у питању, али не полиција, та која је носила плаву униформу. Било је из Лознице људи у СМБ униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки, значи, Лозничани?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Мислим, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не ови Гогићеви, него неки други?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У војној униформи? Како Вам је то познато? Одакле Вам је то познато?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: То су приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били некада у том периоду тамо?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: У Циглани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте пролазили?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте пролазили?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Она је тик уз магистрални пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, зато питам, да ли сте видели нешто да се ту дешава?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је радила Циглана у време рата, мај, јуни, јули?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био директор, да ли знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Тешко ми је одговорити, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки Миша? Да ли Вам је познато нешто, неки Јовић, тако нешто?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви из Зворника?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Од 1975. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате директора Циглане? Добро. Ми имамо овде податак да су ту искључиво били Муслимани затворени и да су вођени на рад?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Госпођо, људи су се у тим предузећима мењали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нема проблема. Имамо овде, у оптужници пише да су Муслимани ту држани заточени и вођени на неке пљачке. Јесте виђали Ви по граду да неко износи неке фрижидере, замрзиваче, телевизоре из неких кућа, да неко нешто пљачка, да видимо сада мало о томе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: То нису били Муслимани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти, који су износили?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте виђали то?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесам. Јесам и ја неке ухапсио, ето као начелник, имао сам прилику да двојицу ухапсим и да их доведем у станицу са фрижидерима и замрзивачима и онда сам ангажовао инспектора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви тада били начелник или командир?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам, не знам, немојте ме сада везати за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су изнели те фрижидере и то?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Из неких кућа горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то неки ту локални из Зворника?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу? Људи из Зворника су били?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још пљачки? Колико је често било пљачки?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, то је тешко сада, колико је често било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте полиција, не знам кога да питам, да ли имате податак, да ли сте подносили кривичне пријаве, да ли је радио суд, да ли је радио тужилац?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Толики простор, госпођо, то је било немогуће, једноставно немогуће покрити, једноставно немогуће покрити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте пробали да покријете?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, јесмо пробали, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел радио суд, јел радио Васо Ерић, јел он био председник суда?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Председник суда и био је у суду. Колико је радио и шта је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте подносилац кривичних пријава по закону, као полиција?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Знам, знам, нормална ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то радили у време рата или не?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја сам ту три-четири месеца, сада Ви знате, као судија, када се поднесе кривична пријава колико њој треба до реализације да дође у процедуру у суду. Према томе, ја мислим да је обрађено ту пар предмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свега, за сво то време?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Колико је обухваћено лица, не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За која кривична дела, да ли се сећате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па и за те крађе, пљачке, мислим да је било и убистава, био је тужилац или истражни судија Петар Ристић, који је са подручја Војводине, човек који је радио пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: И радио је ту и касније је и он напустио и отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква убиства, да ли се сећате, то нешто у граду или у селима?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: У граду, у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На улици или у неком затвореном објекту?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: У улицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На улици?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Улица, двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте нешто утврдили, ко је ту извршилац тих дела?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Добро, то је одрадила криминалистичка полиција, мислим да сада немам представе ко је то урадио, односно ко су страдали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, у ком периоду је то било, да ли је било на почетку сукоба или на крају?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Мислим да је то могао бити мај месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И све време је радио и суд и тужилац или не?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Они су радили, али да Вам кажем, колико су функционисали, мислим да је то било врло мало, врло слабо. Када је Миленко Мијић као тужилац подигнут на линију, замислите ко ради и како ради. Да би извршили увиђај, нема тужиоца, нема помоћника, нема истражног судије или, шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био и «Нови извор» неки затвор, ту на том месту истом где је суд, кажете, суд и Суд за прекршаје, шта је «Нови извор» ту у граду?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: То је једно те исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је исто?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Објекат «Новог извора» каменолома, такозваног, али је у том простору, у том објекту је био, некада фунционисао Општински суд за прекршаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је Суд за прекршаје'

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: То је то, тај Суд за прекршаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер овде имамо неке податке да су ту два нека објекта била где су лица заточена, па да ли Ви знате, да ли је то само тај Суд за прекршаје? Да то нису била два објекта?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Само, само, само Суд за прекршаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд за прекршаје? Да ли су пре рата држана лица у Суду за прекршаје?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Пре рата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Како ће пре рата бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре рата, да ли је ту била нека просторија за задржавање лица која су у притвору?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је први пут тада формирано?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Затвор је био пре рата у Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није био ни притвор?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не, није било ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су људи ишли у притвор, у Тузлу?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ако им се одреди притвор, онда иде у Тузлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па се у Основни суд у Зворнику довозе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Друго је што полиција задржи оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, задржавање оно што је било три дана?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ако се одреди притвор, онда се иде у Тузлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то питам, значи, Основни суд у Зворнику није имао притвор никакав?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, први такав објекат је овај у Суду за прекршаје?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после долази Челопек и шта још знате Ви од тих објеката где се нека лица задржавају на територији Зворника?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Циглану, кажете, није нико ту био затворен, него су људи радили?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Циглана, није, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Економија, шта рекосте за Економију?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Економију смо завршили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли су долазили неки рођаци? Овде имамо неке податке да су неки рођаци долазили да се распитују за неке своје рођаке, Муслимани, да су заточени људи на Економији, па да траже помоћ ту у граду, у команди ту?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Код мене није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су долазили неки рођаци?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам код кога су долазили и да ли су уопште долазили, да су тражили, да је неко затворен, заточен, не знам ни ја како већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је Јефта Суботић?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је возач његов?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате која је судбина његова, шта је са њим било?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Чуо сам да је погинуо, али, како, где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погинуо'

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, јесте чули, где је погинуо?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Сада Вам рекох, како, где, не знам. Отац му је радио некада у СУП-у, био возач, Бего Буљубашић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га у том периоду виђали, мај, јуни?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оца његовог, или жену?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: А не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли жену од тог возача?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Њу сам можда видео два-три пута, али пре, у принципу не познајем је. Она је Ћеранићка, мислим да је Ћеранићка, није Ћеранићка, ова, како, ајде добро, није важно, али Бубицу знам. Бубица ме је некада возио, док сам држао терен, сектор. Жену сам му можда видео два-три пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте је виђали ту у мају месецу, почетком маја ту, да је дошла у Зворник, да је нешто долазила у штаб или тако нешто?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не сећам се, Бубицу када бих видео сада, препознао бих га, али њу ни случајно не бих могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули неке приче, да је та жена, ништа?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћемо да направимо паузу?

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес ради одмора у трајању од 25 минута.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави након паузе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, седите.

НАСТАВАК ИСПИТИВАЊА СВЕДОКА ВАСИЛИЋ МАРИНКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама познато да су ови људи, ови са Дивича били три дана у «Новом извору», ту у центру Зворника, то крајем маја, значи, када су ишли за Калесију, па су враћани ови мушкарци, након што су раздвојени? Кажете, жене су вероватно отишле у Калесију, деца, да ли Вам је познато да су били три дана у «Новом извору», одакле су пребачени у Челопек?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Где у «Новом извору»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ту у овој згради о којој Вас малопре питам, па кажете, то је једно исто?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Суд за прекршаје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли Вам је познато да су били?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја знам да су били у спортској дворани, да су били у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре Челопека, да су били три дана у «Новом извору»?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро. Ми смо овде саслушали сведока Ивановић Стеву, па смо нешто везано за те састанке Привремене владе причали и са њим и он каже да је на састанку Владе донета одлука о размени тих људи, да је председавао Брано Грујић, да сте и Ви били ту и да је донета одлука да се врши нека размена и да је после тога, због слабости МУП-а се десило то што се десило. Шта можете о томе да нам кажете? Да ли сте присуствовали некој седници Владе када се одлучивало о некој размени? Да ли уопште знате да је постојала нека Комисија за размену тих људи који су негде били затворени? Да ли Вам је познато нешто о томе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: На таквој седници, не знам пре свега да је била, али засигурно тврдим да нисам био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да је била таква седница?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Шта кажете, не знате да је била или нисте били присутни, а јесте чули да је била нека седница?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам да је била таква седница и нисам присуствовао таквој седници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да се вршила нека размена, да ли је одлучивано нешто да се људи размењују и тако даље?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да ли је одлучивано и када је одлучивано, ја не знам, али се причало свакако да ти људи који се налазе ту, требају ићи у Батковић, где има у Бијељини, где има већи простор да би се одатле вршила размена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то, испричајте нам то за Батковић. Шта знате о томе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам ништа. Не знам где је локација, знам да је простор Батковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисам мислила да ли знате где је Батковић, знамо и ми где је Батковић, па ваљда и Ви знате, али да нам испричате о томе, ако знате, какви су разговори вођени? Да ли Вам је то познато?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам то, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, шта сте чули уопште за размену? Да ли сте ишта чули о некој размени?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Управо Вам говорим сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте, реците.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да људи који су у Челопеку, у Дому, треба да иду у Батковић, у Бијељину, да има већи простор, где ће остати извесно време, да се одатле врши размена, јер има људи, Срба у Федерацији који су заробљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте то чули, пошто кажете, нисте били на седници?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: То се причало овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, са ким, на улици, или у Влади или?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: На улици, брате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На улици?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Чуо од колега, једноставно, прича, нисам никога питао конкретно, јел то истина или није то истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то чим су ти људи смештени у Челопек, већ се знало да треба да иду у Батковић или се касније одлучило?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Тек касније, касније, касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Касније, јер они када су смештени у Челопек, они су требали да остану ту извесно време, да се види, где ће да иду даље, да ли за Федерацију, да ли за ван, за иностранство. Јер, касније сам чуо да се прича да треба да иду за Батковић и на крају крајева, ја мислим да су и отишли за Батковић. Колико су се задржали тамо и шта је се даље догађало, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви некада причали са Бранком Грујићем и Марком Павловићем о тим људима у Челопеку?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не сећам се. Не видим и да нисам имао ништа посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, било шта, не мора посебно, да ли сте било шта причали? Да ли сте некада поменули те људе шта ће бити или нисте?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, ми једноставно, нисам, људи су доле, људи су доле и сада је на другим структурама, не на полицији да им обезбеди, да се договори са њима, хоће ли за Федерацију, хоће ли за вани. То уопште више није проблем полиције. Полиција је њих допратила ту, а одатле ће неко други одлучивати, да ли Влада, да ли, ко се са ким договарао, у ком ће правцу даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, да ли је знала Влада да су ти људи у Челопеку или није знала Влада, Ви лично?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја сам знао, знао сам да, претпостављао да је знала и Влада, да је знала и команда штаба, па то је сто и нешто људи, то није пет људи. Могу да замислим да не знају шта се догађало тамо око «Новог извора», око оне Циглане, некада је и она припадала «Новом извору», па се звала «Нови извор», али свакако је за ове људе су знали да су смештени доле. Не верујем да су знали шта се догађа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, зато што Брано Грујић, оптужени каже да није знао да постоје затвори и да каже овако: мисли да је начелник СУП-а могао да одреди да ли ће се неки затвор формирати, неко место где ће се држати затворена лица, било војна, било цивилна?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не верујем да је Брано Грујић могао тако нешто изјавити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да Вам предочим транскрипт или шта, рекао је овде, у овој судници, ја Вас питам, да ли је то тачно да сте Ви могли да одредите, он каже, не зна и мисли, на наше питање, ко онда одређује места, каже, мислим да је начелник СУП-а могао да одреди. Зато Вас то и питам.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Госпођо, ја Вам кажем, сва наша активност и молио бих да се не враћамо на исту тему, ја говорим децидно и јасно. Сва полицијска се активност настаје доласком на Дивич и завршава се доласком у Челопек. Ту наша активност престаје. Нити ми одређујемо ко ће ићи са ког терена, ко ће вршити транспорт, ни где ће бити локација где ће људи остати. Наше је да допратимо људе са овог или са оног подручја на то и то подручје и ту наше обавезе престају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како престају, па, ваљда чува полиција тамо, то смо већ утврдили?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Добро, то јесте, али престаје обавезе да размишљамо о њима, да ли се хране, да ли се не хране, да ли ће ићи у Тузлу, да ли ће ићи у Мађарску, престаје наша обавеза ту, јер имају друге службе које се баве, ајде, рецимо да кажем, Црвени крст или хотел «Дрина» који обезбеђује храну. Не, не, не,

никада се ми тиме нисмо бавили, ни Козлуком да ли ће ићи, нити Челопеком да ли ће ићи, ни у ком ће правцу ићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Славковић Драган каже да су и полиција и директор Циглане знали да је неки Пуфта, не знам да ли сте чули за тог Пуфту, убио неку особу на Циглани, једно лице је убијено тамо? Јесте чули за то?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам ни Славковића ни Пуфту, нити знам за тај случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже тај оптужени да је полиција дошла одмах након тог убиства и да је дошао и Маринко Василић полицијским колима и да је полиција тражила тог Пуфту који је побегао са лица места, након што се десило то убиство? Да ли Вам је то познато?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Тога се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јер ја Циглану, када сам правио кућу, залазио сам и после рата када сам покривао кућу, залазио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се не сећате или није било? Да ли је то тачно што он каже или је могуће, ако се Ви не сећате, шта то значи, не сећам се?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја не знам за тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел није било?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам да ли је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да сте Ви дошли полицијским колима?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ако он каже, ако он каже, ја Вам тврдим да нисам био и да не знам да је се догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, јел нисте били или се не сећате? Он каже да сте Ви били, а Ви кажете, не сећате се?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нисам био, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Једино ако сам одлепио, опростите на жаргону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што би он то тако рекао да сте Ви дошли полицијским колима, да ли имате неки мотив?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Немам, не знам, не сећам се, нисам био ту. Волео бих да знам који би мотив он имао да каже. Односно, који би ја мотив имао да то, ако јесте тако, да то прикријем. Немам никаквог мотива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам који би његов био мотив да каже да сте Ви дошли, ако нисте?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате тог човека?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Кога знате од оптужених? Да ли можете да се окренете, осим те двојице за које кажете да сте их лично контактирали? Да ли знате још некога?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Знам Брану и господина Марка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а друге? Хоћете да устанете, ови преостали, зато што имају ту и људе из обезбеђења. Познајете ли те људе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ама, не знам, не знам, имам утисак да их први пут видим. Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите. Јесте ли некада причали са Марком Павловићем да неки људи нестају, па да нека жена да је дошла да пријави нестанак у штаб и тако даље? Сада Вам предочавам изјаву нашег оптуженог Бранка Поповића. Ви га знате као Марка Павловића, је ли тако?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, да ли је то његово право име Марко Павловић или није, да ли Ви нешто знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја њега знам као Марка Павловића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда ћемо га и ми тако, због Вашег тог знања, да ли сте причали некада? Он каже да је причао са Вама и са Браном Грујићем да неки људи нестају, па да је била нека жена да пријави да јој је муж нестао, то је негде у мају било? Па, после још нека жена дошла, рекла да јој је муж ухапшен, а ова рекла да нестају, па је он организовао нешто да се ту сазна око тога?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не, не, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није са Вама причао Марко Павловић?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Марко Павловић на ту тему?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, на ту тему, неки као људи нестају, он организовао да се нешто ту?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, прочитајте то, молим Вас, у транскрипту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, има десет страна транскрипта.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, не, не, то, да ли је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има јако много тога, сада ћемо да нађемо, ево то. Каже, суштина је да је дошла информација да је човек нестао. У разговорима које смо имали међу собом и Брано и начелник СУП-а у то време Маринко Василић и остали, изношено је да има још неких појава да људи нестају. Ја сам замолио капетана Јовића, данас покојни, да ли Вам је то познато?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Каквог капетана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовића, данас покојног, да истражи шта се ту дешава. Рекао сам конкретно и фамилију и тако даље?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ко је капетан Јовић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, каже човек да је имао информацију да људи нестају, да је разговарао са Вама и са Браном Грујићем. Да ли је разговарао са Вама?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја прво не знам за такав разговор и не знам ко је капетан Јовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, разговор Марка Павловића са Вама и са Браном Грујићем?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја се тог разговора апсолутно не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: И ако има пријава да нестају, обично је било да се дође у станицу милиције, па се пријави нестанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви за такав неки разговор не знате? Даље, каже он, значи, оптужени Бранко Поповић, кога Ви знате као Марка Павловића, да је информисао Брану Грујића и Вас лично да су на Економији неки људи тучени и пребијени, а да сте Ви већ имали такву информацију да су ти људи доведени у

затвор и да сте разговарали са Браном и са њим, значи, шта да радите са њима, да сте се договорили да позовете Жућу, да поразговарате, да га услови да каже, која су та имена људи који су малтретирали те људе и каже да сте Ви и он позвали Жућу, да сте му пренели, да сте сазнали да су ти људи малтретирани, да сте увече одржали седницу штаба, да сте сви ту били, да су се сви упознали о том догађају на Економији и да је предложено да се Жућа изјасни о коме се ради, а да је он одбио да каже ко су ти људи. Јел Вам то познато?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја сам Вам за Економију испричао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли некада са Жућом имали неки састанак, где је био и Брано Грујић и Марко Павловић?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Смео бих тврдити да нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Смео бих тврдити да нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нисте имали никакав састанак?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја, Брано, Марко и Жућо, ја мислим да нам је био сусрет тај у просторији штаба, то нам је био први и мислим да је био и последњи директан сусрет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте причали некада да треба да се дефинише ко су ти људи који чине неки злочин?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја сам, ја сам, ја сам покушавао да се дефинишу људи уопште који су на подручју Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким сте то покушавали да дефинишете?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Покушавао сам и са Ратком Видовићем и у разговору и на седници Владе и у команди штаба, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када на седници Владе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Тада када сам присуствовао. Јер нама долазе људи, нама долазе људи са захтевом који, ево рецимо, случај капетана Драгана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да се вратимо на Жућу, није нам капетан Драган у оптужници. Кажите, колега.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам за Жућу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Председнице, ја морам са закашњењем да ставим примедбу да сам сада нашао тај део који се односи на Славковић Драгана, па мислим да Ви то нисте добро интерпретирали, ја могу сада да прочитам како тачно пише у транскрипту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, нисам ја читала транскрипт, садржину.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да, али сте другачије интерпретирали и онда то мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ево шта пише, каже, страна 28 – каже, па ја сам чуо да је Пуфта тог једног убио сада, да ли га је убио, ја не знам, нисам видео, нисам ни био ту, а када сам дошао, тражио сам тог Пуфту да видим где је и шта је. Нашао сам га у кафани у Малом Зворнику, био је пијан, дрогиран. Шта си урадио, кажем, не знам, не сећам се ништа. Кажем, тражио те неки Маринко, али не знам, не могу да се

сетим, инспектор, мислим да се звао Маринко, шта си то урадио. Значи, то је мало другачије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Страна 40, колега, страна 40. Нађите ту. Страну 40 нађите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А страна 40, сада ћемо да видимо, страна 40.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиција је дошла.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Где сте то нашли, страна 40?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На почетку.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Починје страна, Миша, директор Јовић као директор, знала је милиција, дошао, да, да, каже, знала је милиција, дошла је одмах тамо и Маринко, или не могу да се сетим, дошао је он са полицијским колима и јављено је полицији, тражили су га, он је побегао и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите. Изволите, где смо стали?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: На ову примедбу, на крају крајева, нигде ја, ево и да је тај случај био, не бих ишао ја, него би упутио некога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ту смо да разјаснимо, зашто?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Али, госпођо, не знам за тај случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли смо, идемо даље, причамо о овом.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нема никакве логике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се вратимо на ону Жућину јединицу.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да се позива човек на мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате за Жућину јединицу, да су они некада напуштали па се враћали са терена, да ли Вам је то нешто познато?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја мислим да у пар наврата јесу, одлазили па се враћали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Али, када, у које време, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Зато што је оптужени Бранко Попвоић изјавио да сте имали сутрадан ујутру састанак у бараци, да је заказан састанак у тој бараци где су они боравили и да сте ту дошли и Ви и Грујић и капетан Обреновић и да сте ту имали непријатности, да сте једва извукли живе главе и да сте закључили да они морају да напусте Зворник, зато што неће да каже Жућа ко је то на Економији радио, та злодела? Да сте то закључили, али да овај то није хтео да каже?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја, Грујић, капетан Обреновић, са Жућом, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вам познати неки официри Војске Југославије, неки пуковник Ступар и потпуковник Грујичић? Да ли знате те људе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Грујичић, Ступара сам видео, мислим једанпут оно док је, у време док је још била југословенска војска тамо,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, па то је то време.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: А за Грујичића сам чуо, али, човека не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да је био неки договор да се они укључе у неке те разговоре, везано за њихово напуштање, Жућино напуштање територије Зворника?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте долазили ујутру, неко јутро уопште ту код њих у бараци, на неки састанак?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, није то, па то није, прво није јутро и није Брано Грујић, није капетан Обреновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, реците нам онда шта је то, ако није?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Добро, добро. Ви мени прво исервирате људе и онда, ја знам да таквог састава није било. То је било док је био Пантелић, док је још био Пантелић они су се поздравили, када се сретну, где си, брате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Пантелић и Жућо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Жућо?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Где си, брате и на томе се прича завршила, па је се разговарало, Жућо је говорио да би хтео да разговара, да се његов статус реши у Зворнику, да су они у неповољном положају, о њима не брине нико, они су смештени доле у бараци и тако даље, нема обезбеђења и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вас о томе информисао, о томе да они траже повољнији положај, да су лоше смештени?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Овај начелник, начелник, начелник Пантелић Милош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам каже?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: То што сам Вам сада испричао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то, да тражи бољи смештај?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, везано за излазак, зашто одлазе, да ли знате то, зашто су отишли?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто одлазе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам ни зашто је одлазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, зашто су, кажете, неколико пута су напуштали, па се враћали, зашто?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни то?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ратовали су ту као добровољци, могу да дођу када хоће и могу да оду када хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесу добровољно напуштали или су истерани, то Вас питам?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, претпостављам добровољно, ја претпостављам добровољно. А ко их је то истерао, сем онда када су били похапшени од стране специјалне полиције са Пала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је на крају, али раније Вас питам?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ама, није имао, њих да је имао ко истерати пре овог, они би, то би било урађено већ раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви нисте били ни на каквом састанку. Јесте ли чули да су им издате неке потврде, да нису чинили ратни злочин или тако нешто?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жућина јединица?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ко ће им то издати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам Вас, да ли сте чули?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: За тако нешто не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро. Јесте их нон-стоп ту виђали или је било периода да их не виђате, те из Жућине јединице?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, у принципу су више ту, него што су били одсутни. Они су имали некакав пункт на Цапардама, имали су пункт непосредно у Каракају, пут за Тузлу, а када су боравили и становали у кући у граду, то је недалеко од хотела, ако се нису виђали у пуном саставу, увек је био ту неко, пар људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви у тој бараџи нисте никада били физички, Ви лично?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро. Имате ли још нешто да нам кажете, евентуално што смо пропустили или?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Мислим да немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада ћемо да видимо чланови већа, па ако нешто буде, питаћемо Вас.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Једног момента у једном делу Вашег исказа помињали сте нека заточавања у канцеларији штаба територијалне одбране?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: О чему се ту ради, ко је то заточаван, неки људи, шта је Вама у вези тога познато?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: То сам ја већ објаснио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесу неки људи ту били затворени или шта?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја сам то објаснио, то смо ми били.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, из овог периода када сте Ви били начелник, какав је то био однос уопште између Привремене владе, команданта штаба територијалне одбране, начелника полиције, ко је ту био коме одговоран, ко је спроводио чије одлуке? То нам овако прилично остаје нејасно, ко је шта ту радио, ко је за шта био одговоран.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: У принципу, у принципу је однос био коректан, на те три релације. Организационо станица полиције није био као што је био некада раније општински суд, па је власт 90% имала општина и организационо смо припадали час Центру безбедности Сарајево, где су нас својатали, час Бијељини. У суштини, плаћала нас је општина, јер није Министарство функционисало. Нисмо никада имали неких арогантних захтева из правца, ни Владе, нити команде територијалне одбране, неких захтева који се не би могли извршити ни физички, онда је нешто што се мора урадити, да не кажем, да урадите нешто што иначе не би урадили. Дакле, односи су били, по мени, коректни.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, Вас није плаћало Министарство, него општина?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Кажете, били сте два пута на седници Владе ове Привремене. О чему се ту тада разговарало?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Разговарало се, можда су две-три теме ту биле у питању. Обично како настојати да се држи стање иоле под контролом, јер је сваки дан било све горе, друго, како обезбедити ту материјално-техничку логистику тим

људима на линији и тако, не знам, те су теме, иначе, доминирале. Нисмо имали специјалних неких тема које би тада ми расправљали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јел било некада речи да неке наоружане формације ту су по граду, јел то није било мало, јер то није уобичајено да наоружане формације ту бораве?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: То је припадало у област безбедности. Нормално да смо и на ту тему разговарали. Због те теме, коју сам ја већ објаснио и разговарао сам ја и Брано и ја и Марко и ја и Ратко, преко, рекао сам из ове станице из Малог Зворника. Па онда, на крају крајева, разговарао сам ја са људима који су долазили, инспектори из Сарајева у контролу, то сам Вам већ објаснио. Па, смо, рецимо, поред свега, ишли на Пале, што није уродило плодом.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, када сте са Марком и Браном у вези тога разговарали, јесте се нешто конкретно договорили, шта да радите?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Управо то да се разговара са људима одозго и да се на крају крајева, оде горе, јер смо дошли до закључка да нема ту, пазите једну ствар, нема ту нико ко, можете бити на позицији, немате ауторитета, немате моћ, немате моћ. Ја сам могао бити пет пута начелник. Са ово полиције и са таквим стањем, не би се нико усудио и на крају крајева, и када би се усудио, он би био осуђен да уради то што су урадиле специјалне јединице. Иза њих стоји Влада Државе и ко је се могао, коме је пало напамет.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко Вама конкретно издаје задатке шта Ви да радите?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ко нам издаје конкретно задатке?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Вама, Вама, као начелнику и уопште у том периоду полиције?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не издаје нико, ми имамо свој опис послова по Закону о унутрашњим пословима, која је то делатност, чим би се ми требали да бавимо и ми смо одрађивали редовне задатке. Знате, имате, послове полиције, послове криминалистичке службе, послове управно-правног одсека, додуше који је био и атачман државне безбедности, у истој згради, послови саобраћајне полиције.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А тада, у том ратном стању, ко Вама издаје задатке, шта конкретно да радите?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не издаје нам нико, издајемо ми сами себи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, Ви немате никога изнад Вас?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Дозволите ми, ко сада у саобраћајној станици полиције у Београду издаје шта да ради, ни председник владе, нити министар.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Кома сте подносили извештаје?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Него имају полицијски послови који се раде редовно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Кома сте подносили извештај шта радите, ето да Вас тако питам?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, подносили центру, једном или другом. Једно време смо подносили Сарајеву, други пут смо подносили Бијељини, али то нису свакодневни извештаји, да се мора буквално сваког дана проследити шта је данас урађено.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесте и у том периоду центру подносили?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: У јуну?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесмо, када је било у прилици да раде ове телепринтерске везе, слали су се извештаји. Када се није могло тако, онда покушавало је се обавестити путем радио станица.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесу били неки писмени извештаји?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Према тим центрима, ја мислим да јесу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесте ли у тим извештајима нешто спомињали да се нешто необично дешава у граду, да стање безбедности не може да се контролише, да неке наоружане формације су ван контроле, јесте ли то писали у тим писменим извештајима?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, нормално да је слато, на четвртном спрату је био центар везе и преко ње, неко ко мало више о томе зна, откуца се депеша и проследи се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли добијате неку повратну информацију шта да радите?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Остаје да се види, да се изорганизује, па ће се одлучити шта ће се урадити и када ће се одрадити, нормално. На нама није било сада да ми, додуше ми и јесмо инсистирали више пута, али то је то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да се само мало приближимо оптужници. У овој оптужници, између осталог се ставља на терет Брани Грујићу и Бранку Поповићу, односно Ви га знате као Марко Павловић, да везано за деловање ових наоружаних, да кажем тако и паравојних формација, да они нису предузели, и ако су знали, да нису предузели неке мере да спрече та дешавања. Мене интересује Ваше сазнање, као начелника полиције, да ли су они могли да предузму те неке мере да спрече да до тога не дође?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не видим како. Брано које је мере могао да предузме, он је предузео. Он на локалу у Зворнику није могао ништа урадити, до да искористи то своје познанство са Владом, са људима на Палама и да одозго добије помоћ.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ја Вас конкретно питам, да ли Ви имате сазнање, да ли су они имали неку моћ да предузму неке мере, да до тога не дође? У оптужници пише да нису предузели никакве мере, да се спречи то што се дешавало, везано за Челопек, Економију, Циглану?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не разумем, у оптужници пише, ја сада Вама покушавам објаснити који је био капацитет његов, која је била моћ и који је био ауторитет.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: То Вас ја и питам.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: По мени није, сада ја објашњавам, није могао Брано Грујић у Зворнику радити ништа, а како ће урадити, када је он сам био бијен. Председник Кризног штаба буде бијен, не може да заштити себе, да заштити другог.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И још једно питање само, у вези овога када сте рекли да сте сазнали за та нека дешавања и за нека убиства, помињали сте и неког Репића и тако даље, поднете ли Ви неку пријаву кривичну у вези тога?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја колико знам, није никада нико поднео такву пријаву.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Никада нико никакву кривичну пријаву?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја колико знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нешто кратко. Везано за ове везе, да ли сте имали све време везу са Бијељином, са центром?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте имали прекид?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Та је веза пуцала врло често.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На колико дуго буде да нема везе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Било је по пар дана, није функционисало, ни телефонска, нити радио станица, а било је времена када се није могло ни са колима отићи у Бијељину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било да није могло да се иде?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Сада ја рекох, то се често догађало, по пар дана такво стање траје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је спречавало између Зворника и Бијељине, шта је спречавало да се прође ту?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Шта је спречавало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, спречавало је, било је упадања група и спречавали ови људи који су претпостављам фингирали такво стање. То што ја говорим Вама о таквом конфузном стању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неко муслиманско село на тој магистралу Зворник-Бијељина, да је ту нека барикада, нешто буде, ко је спречавао? Ко је спречавао да се дође до Бијељине, у ком периоду, ако можете да кажете?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам у ком периоду, али је био случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мај, јуни, јули?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам ја, било је у пар наврата, да ли је био мај, да ли је био јуни, али било је у пар наврата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега, где се прекине, да ли знате, конкретно?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Било је тамо око иза Пилице, а било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Пилица није на путу, Пилица је горе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ко није на путу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На путу за Бијељину, баш тачно?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Него шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Кроз Пилицу пролазимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пилица да ли је српско село или?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Упадале су групе и затвори војска пут, разумете. Тај пут је блокиран, јуре се групе, одређују се групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ове везе, комуникације, телеграф, телефон, то, како је то функционисало?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: То Вам кажем да није функционисало свакоднево. Релеји су оштећени, гађају се репетитори, тако да Ви немате одашиљача, немате

пријем. Станица врло мали број, ја када Вама кажем, када смо се разишли, шта је код кога било, затекло се, то је код њега и остало. Код нас је остало можда два возила и три, четири, пет станица, а у станици је горе остало све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, ти инспектори из Сарајева су долазили?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: И када смо ми дошли, више тога није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим тих инспектора из Сарајева, да ли је долазио још неко у Зворник од неких руководства са Пала, из Сарајева, да ли је неко долазио у периоду мај, јуни, јули?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Ви знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам на кога мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви ако знате, да ли је неко долазио?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из руководства, било полицијског, било цивилног, било војног?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Изволите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Василићу, поново ћемо Вас вратити на онај моменат када говорите о томе да су упали Аждаја, Жућа, Буљооки, или како већ га описасте, где су упали?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: У Зворнику, у канцеларију, у просторију команде штаба територијалне одбране.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А Ви сте били тамо? Ја сам схватио да су упали у станицу полиције и да сте Ви лично били тамо и држали Вам уперене пиштоље у главу и тако даље? Јесте ли Ви били тамо?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не, не, био сам ја у том штабу у просторији.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је још био?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Био Пантелић, био Грујић, био Павловић. Да ли је био неко осим ових људи, било је пет-шест људи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Штаб је ТО, да ли сте Ви лично о томе кога обавестили, Вама претпостављену команду, ево мало пре на питање колегинице сте рекли да би Вама били претпостављени центри безбедности неки?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја мислим да су непосредно после тога, да су непосредно после тога дошли, дошли, дошли људи из Сарајева па сам њима то пренео, а написана је и депеша која је требала да оде за центар. Сада немојте ме држати, да ли је то центар Бијељина или центар Сарајево.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте и тада, Ви сте тада у том моменту, Ви сте били начелни?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Е, нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Командир?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Био командир.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Онда сте били командир? Добро. Ко Вам је сада, ајде да видимо мало функционално, ко је Вама непосредно претпостављени старешина? Полиција једна ипак је уређена организација која има неку своју хијерархију, ко је Вама непосредно претпостављени старешина?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: У ком периоду'

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У том периоду о коме говоримо, када сте Ви командир станице полиције?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Непосредни старешина ми је начелник станице.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Начелник? Начелник је био?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Пантелић Милош.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пантелић? Има ли ох старешину изнад себе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нема.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Он нема старешину?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Сем Министарства, односно центра, па Министарство.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Центар безбедности Бијељина?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Бијељина, Пале, па сада нећу да Вам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, какве имају и да ли уопште у то време имају командне ингеренције над полицијом ове структуре, типа Кризни штаб, Привремена влада и тако даље? Штаб ТО, да ли они, дакле, ти органи, да ли над полицијом Зворника, чији сте Ви командант, да ли они имају каквих командних ингеренција? Ви рекосте малопре, ми имамо свој опис послова и радних задатака?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја сам, господине судија, ја сам то у ранијем исказу објаснио. И поред тога што смо ми по устројству и опису послова на извршан начин организовано од Министарства преко центра до станице, имају устаљени послови који се раде, али сам то објаснио, у време када дође до ратних сукоба или ратног стања, онда се стављало на располагање и војној јединици.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Је ли ово време о коме ми говоримо, време ратних сукоба и ратног стања?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте? Зато Вас питам, да ли сте и под чијом сте сада командном ингеренцијом ту на локалу? Ево имамо, прича се о Привременој влади, прича се о Кризном штабу, прича се о штабу ТО, да ли сте под неким од тих органа?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Могли су захтевати, званично нисмо се папиролошки потчинили, али ја сам и то објаснио, команда штаба, односно бригаде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, јесте ли фактички били потчињени, немојмо папиролошки, формално, јесте ли фактички били потчињени или, прецизније да Вас питам, пошто све изврдавате, нећете да кажете, да одговорите, да ли је Вама господин Грујић могао нешто да нареди, да каже, Василићу, хоћу да урадиш то и то, да ли је то могао да уради Марко Павловић или Бранко Поповић, како год га назвали?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, у том периоду.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хоћу да урадиш, наређујем ти да урадиш то и то?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: У том периоду је било могуће, у том периоду је било могуће.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Ви бисте, претпостављам, то извршили са овим људима, са људством са којима сте располагали?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја сам Вама објашњавао, па Ви сада изведите закључак.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Василићу, шта сте Ви по занимању, нисам баш схватио да располажем подацима о Вашим, дакле, Вашим личним подацима, типа када сте рођени, које сте годиште?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: 1953.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: 1953.? Шта сте по занимању?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Правник.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Правник?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Од када радите у полицији?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Од 1975. године.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како сте почели, што би рекли, шта сте прво радили у полицији?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Од помоћника вође патролног сектора, па до позорника.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте већ тада били дипломирани правник?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Одмах сте се запослили као дипломирани правник?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не, не, не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Или сте дипломирали успут?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Као полицајац.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Уз рад? Почели сте као полицајац? На ком месту?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Сада Вам рекох, од најнижег посла, од помоћника.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само укратко, како сте напредовали?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Вође патролног сектора, па позорник, па вођа сектора, па помоћник командира, па командир и ево ово.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када сте дипломирали?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нисам дипломирао уопште.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисте дипломирали? Па, завршили сте вишу школу?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да, па зато кажем, нисам дипломирани правник.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Да ли од 1975.?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Опростите, када сам ја објашњавао да командант бригаде каже, хало шефе, пукла ми је линија ту и ту, треба тридесет људи, ја то морам њему послати тридесет људи. Сада изведите закључак, јесам ли потчињен или нисам, ја то морам урадити. Шта да кажем, не може, нека ти пукне линија? Па, ја, и мене не би сутра ту било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Да ли се сећате из тог Вашег поприлично дугог стажа у полицији, схватио сам да после 1992. године више не радите у полицији уопште, па ни данас, је ли тако?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не, не, сада сам у пензији.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Сада сте у пензији, шта сте после 1992. године радили? Исто у полицији?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не, радио у царини.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: После 1995. године, исто у полицији или све време у царини?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: После 1992., јула месеца.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Све време у царини, до пензионисања?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: У царини, јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Да ли се сећате из Вашег полицијског рада од 1975. године, такозваних књига дневних догађаја? Да ли знате шта је књига дневних догађаја?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нормално да знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нормално да знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте Ви, полиција у Зворнику у ово време о коме ми овде расправљамо, да ли сте имали књигу дневних догађаја? Објасните нам мало, шта се уноси и тако даље?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Молим Вас, ја сада треба овде, ајде ја знам да Ви то хоћете да чујете, да чујете сви, али постоји станица, објект у којој живе и раде људи из полиције и осталих ресора који, не само класично полицајац, у тој згради постоји на улазу дежурна служба која ради 24 сата и њој се пријављују сви догађаји који се дешавају на подручју, које покрива та станица, за које је надлежна. А сви ти догађаји, пријаве се усмено, писмено.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Туче у кафани, пијанство, крађа, убиство?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Уносе се, укуцава се писаћом машином у извештај и то се на основу тога, се опет вади дневник, дневних догађаја у књизи која је велика овако као овај сто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Ви као командир полиције вршите свакодневни увид у књигу дневних догађаја, шта се десило у последња 24 сата?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ако је нешто хитно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ако је нешто хитно пријављено дежурној служби, онда дежурна служба то заприми и обавештава, зависи да ли је, обавештава у принципу старешину, да ли командира, да ли заменика, да ли помоћника, кога има и ако је нешто за криминалистичку службу, обавештава криминалистичку службу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, обавештава по ресорима одговарајућим, то разумем.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: И онда се распоређују људи, да то одраде, изађе се, ако треба вршити увиђај, формира се екипа за увиђај.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, питам Вас ово: да ли Ви, да ли Ви вршите свакодневни увид у књигу дневних догађаја? Да ли Ви као командир полиције вршите увид у ту књигу? Нисте обавештени сада о командним линијама?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не као командир увек.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не као командир свакодневно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не баш свакодневно?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не баш свакодневно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико често?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, можда да се узме у четири-пет дана да се прелиста, зато то одраде други људи, да виде ако има шта, онда пренесу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекосте да Ви уопште ништа нисте чули о овим дешавањима у Дому културе у Челопеку, на Економији, било где, ништа нисте чули. Чули сте, дакле, када сте напустили полицију крајем јула, тако рекосте?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Добро?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Мислим у јулу када сте напустили полицију, тек сте онда чули да се нешто десило, па Вас питам, шта сте чули и од кога сте чули? Док сте били у полицији, ништа нисте чули?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Тада сам чуо као грађанин у граду, у облику јавног оговарања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, онако приче кроз град?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта сте чули, шта?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да у Челопеку у Дому културе, да је упадао пијан Репић и да је пуцао у масу људи, то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли за још неки догађај?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам да ли се завршило на рађавању или на убијању, рецимо, те детаље не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли се слажете да би тај догађај, ако се и заиста десио тамо, да би био неки догађај довољно велике важности да нађе своје место у овој књизи о којој малопре говористе, да ти људи тамо Ваши потчињени тамо на тим истуреним местима, рецимо и у Челопеку, где већ не, да то одмах и пријаве, да то пријаве као неки догађај, да то нађе своје место у овој књизи?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Апсолутно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како Ви онда објашњавате да Вас Ваши потчињени уопште не обавештавају о оваквим стварима, а, ето, у тој књизи, сложили смо се, има места и за крађу и за тучу и за пијанство у кафани и тако даље?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја Вама покушавам објаснити, господине судија.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како Ви то објашњавате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Апсолутно не избегавам, ја апсолутно не избегавам ни на шта одговор, нити покушавам да одговор разводним. Ја говорим управо на то како би се ствари требале догађати. Ако је пријављено, онда би то требало да буде. Е, сада, поставља се питање, зашто није пријављено.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Питам како Ви то објашњавате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Зашто није пријављено?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ти Ваши људи то не раде?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја претпостављам да се тако нешто није смело пријављивати из страха. Ја то нимало не оправдавам, Боже сачувај, али донекле могу да разумем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да се десило, не разумем, зашто не пријавити да се нешто десило, можда из страха не би желео да каже ко је то био, ко је то урадио, али за сам догађај, да се догађај десио, не разумем зашто би ту требало да буде страха? Но, добро.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Једна је позиција ова, вероватно би ја сада могао, то је, ја те људе могу да разумем, не оправдавам ни случајно, али, ето, ја колико сам

имао жаргонски, улични жаргон, колико сам имао петље, ја сам учинио што сам могао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте рекли данас у току Вашег казивања да сте и Ви чак били присутни, када, па чак и двојицу ухапсили, да ли сам добро схватио, да сте двојицу ухапсили људи, Зворничана због нечега?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Украли су некакав замрзивач, веш машину и тако даље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако је, тако је, да су нешто крали или тако је нешто било, па сте рекли тачно и локацију где је то у Зворнику. Ко су ти људи?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Е, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не именом и презименом, претпостављам да се не сећате тога, али, ко су они? Да ли су то можда припадници Ваше полиције или су то припадници ових неких јединица, војске?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Припадници војске у тим униформама.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Које војске? Да ли знате које јединице, ухапсили сте?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам да ли су припадали бригади или су припадали територијалној одбрани, млађи су људи, не верујем да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, питам Вас по Вашем сећању, ако их евентуално можете сврстати негде? Рекли сте да је био Жућа тамо са неким, био Пиварски?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нису то људи их тих састава. То су домицилни људи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Који су локални у овом смислу, у смислу неког распореда војних?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ајде да Вам објасним и то, једно је када некога ухапсите ради крађе, а једно је ово шта се догађало, па јел пријавио или што се није пријавио. Крађа је крађа а овде главе иду. То је то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само још једно питање. Рекосте да у тој згради где сте Ви били, да је био и један други сегмент полиције, је ли тако? Ви сте јавна безбедност, али била је и ДБ?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Је ли тако?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је био тамо, ко је био начелник ДБ за Зворник у ово време када сте Ви командир?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Пар људи је било, Центар државне безбедности је био у Тузли, а ту је био детачман.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Детачман, ко је био начелник детачмана?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: На челу, звао се шеф детачмана.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шеф, ко је био?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Чедо Остојић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Све време?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Није све време, он је стари професионалац, радио је тридесетак година. Е, у време.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када кажем све време, мислим април, мај, јуни?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Био је он и даље, само није био шеф. Долази, не знам у ком периоду, Горан Жугић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је онај из Црне Горе који је касније убијен у Црној Гори?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесте, из Тузле, долази он и уклања Чеду са тог места, поставља себе. Не верујем да је то ипак урадио сам, релација да он буде центар и тако даље. И више штете од њега него користи, јер је ту било и припремљено десетину предмета за тужиоца у Зворнику и створена је таква теорија да Зворник пада, да би човек све то покупио, наредио људима својим да то запале, покупио је неко оружје и мако за Црну Гору.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекосте да сте и Ви били у два наврата, ако сам добро схватио, да сте и Ви били у два наврата на седници Привремене владе. Јесу ли били и ови, јесу они присуствовали тим седницама?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ко?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У ситуацијама када сте Ви били, Чедо Остојић или Горан Жугић?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нису.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нису?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја мислим да нису, смео бих тврдити да нису.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још једно питање. Овде у транскрипту стоји да оптужени Бранко Грујић каже да Вас је у једном моменту питао, да ли имате Ви снаге да те људе обуздате, да се то више не дешава, каже, током јуна учестале пљачке, провокације, пуцања по граду и тако даље, једног момента сам поставио питање господину Василићу, начелниче, можете ли, имате ли снаге да ове људе обуздамо, да се ово више не дешава? Да ли Вас је питао Брано, да ли је тражио од Вас да то урадите?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ми смо на ту тему, ја сам то већ објаснио, разговарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте му рекли Ви?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нема, нормално да нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да немате снаге?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта он каже, пошто немате снаге, шта ћемо даље, како ћемо то да спречимо?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, разговор је био, шта даље, како даље, ништа одређено. Тражити помоћ од, он је питао мене, ја питао њега, дошли до закључка да треба отићи на Пале. Нисмо отишли ни у Бијељину тада, већ смо отишли на Пале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, то је крај јуна, али пре тога, ишли сте на Пале крајем јуна, је ли тако?

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Ја само молим ако се предочава неки део, да се прочита онда цео тај део, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо времена, колега да читамо целе транскрипте.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Видим, прочита се једна реченица, већ следећа се не прочита, која је део тог разговора. Значи, ако је разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћу да га питам, да ли се сећа разговора?

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Ако предочавате записник, онда му предочите садржину тог записника.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Госпођо, ти разговори су били врло чести, то није један разговор између мене и Бране или Марка и тако даље. Јер смо имали исти циљ, само нисмо имали одговор на питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он каже да је Вас питао. Шта сте му одговорили, да ли се сећате? Јесте му рекли, ја немам полицајца?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Е, па не сећам се да поновим децидно, али сам вероватно рекао, Брано, са овим снагама не море нико ништа учинити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да сте му рекли, нема тог полицајца који ће пуцати у Србина добровољца, сигурни будите.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, нема. Људи моји, да ја Вама објасним, знате Ви шта је специјална полиција? Па, он не зна написати кривичну пријаву, а треба да пуца у човека и спреман, може да прескочи канал од четири метра. А мој полицајац зна да напише кривичну пријаву, а није спрема да пуца ни у кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте тражили онда додатне полицајце из Бијељине, јесте писали неку депешу да Вам треба још полиције?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Одговорио сам већ на то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам ја, не разумем шта је, као да је то било јуче, па шта је било, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте помислили да раније дате оставку, пошто не можете да радите посао за који сте плаћени?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Дуго сам и био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте цео јуни и пола јула, је ли тако, начелник?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Најбоље да сам 1992. у априлу месецу прешао преко Дрине и не дај Боже, да сам се утопио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: А нисам могао, ја Вама објашњавам, на крају крајева, ја сам био ту више да се не распе и то мало, тридесетак полицајаца активних, а не да решавам нецивизацију коју није зауставио неко ко је имао снаге, да је ја зауставим. Па, то је немогуће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је сведок био члан Кризног штаба?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекао је да је присуствовао седницама Привремене владе два пута, колико се он сећа, а седнице су одржаване два пута у току једне седмице. Где се он тада налазио и због чега није присуствовао седницама Владе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не сећам се где сам био и зашто сам остао, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу то били неки изванредни догађаји?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не сећам се које су седнице биле и каква је тематика била на којој нисам присуствовао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су били изванредни догађаји неки, због чега си био спречен или је то био уобичајени посао?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Рекох да се не сећам, зашто нисам. Ако је било организованих седница и на крају крајева, ја сам на те седнице долазио по позиву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Усменом или писменом?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Значи, нисам, назове ме телефоном секретарица или неко из, или технички секретар и то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко ме сте све од командира били помоћник командира?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Био сведоку К.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли приближно, колико је у Дивичу имало становника?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: У Дивичу? Не знам тачно, али две-три хиљаде засигурно, укупно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако се од толиког броја нашло места за све друге, осим за 160 људи, а из Вашег данашњег сведочења произилази да за те људе нисте имали места, не знате где ћете их, како је одабрана ова група људи, да за њих нема места?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја сам то малочас објаснио. Ја не знам јесу ли сви ти људи, претпостављам да нису, онда би била цифра од две-три хиљаде људи доле. Да ли су сви били у месту Дивичу? Вероватно један број пре тога на себи својствен начин, нашао начина да то подручје напусти. А да ови људи то нису учинили. Како, под којим условима, зашто ти људи који су напустили, којим су путем и куда отишли, заиста ми је то непознато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли полну структуру ових људи, 160 ових који су после отишли у Дом културе у Чelopeку?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам, не знам, нисам те људе ни видео, нити сам имао контакта жива са њима, тако да не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Разумео сам да сте казали да је станица полиције у Чelopeку била у основној школи која је удаљена 100-200 метара од Дома културе, а опет говорили сте о томе да ови људи који су затворени у Чelopeку су били слободни и нису били криви, па по мени, они су били слободни. Шта онда чини полиција у Дому културе? Ако су они били слободни, могли сте их контролисати са сто-двеста метара?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја сам то питање малочас објаснио и колико пута објаснио. Ево, да поновим. Ту је полиција била и рекао сам, да не кажем, да не децидирам сада поново, да обезбеди оно што нису обезбедили, да обезбеди њихову сигурност. Када би их чували са двеста метара удаљености, то би исто било као да их пустите на неку пољану, па, ето, шта буде. А у том ратном стању, не знам ја како би они прошли и од других мештана. То је било, знате, све се догађало, ишла је некаква акција па реакција, да не помињем, да се не враћам уназад да ме неко погрешно не разуме, преко тузланске колоне, преко Сарајева, преко овога, када се, знате, накупи електрицитета, онда негде експлодира, а ти људи су имали задужење да их сачувају док се не види шта ће се са њима. Колико су успели, имамо такво стање какво јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога да их сачувају, од кога?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Од упада, госпођо, од упада, пијаних наоружаних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се то знало да ће бити упади, па се унапред формирају страже и смене и тако даље, како сте то знали?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Није се знало, али се могло наслућивати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Очекивало се? Да ли се наслућивало или шта?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, ја стварно не разумем, са Вашим питањима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Врло једноставно питање.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Није уопште једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите, није лако или није једноставно за одговор, шта?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ви мене не разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас лепо разумем, али Ви нећете да одговорите.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: У таквом односу ствари, у таквом хаосу, где људи тутње наоружани, пијани, дрогирани, људи којима је погинуо брат, сестра, два брата и тако даље, шта, да их оставиш, да их оставим онако. Ево, сада Ви изведите закључак какав мислите да треба извести.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте сликовито објаснили стање.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не може бити сликовитије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Зворнику са употребом израза «босански лонац» и да је стање било и гушће него што се прави «босански лонац». Како онда објашњавате да тај «босански лонац» није био у погледу плаћања и евидентирања тих људи који су дошли, а који су Вама, по Вашој причи правили проблеме?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не разумем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, дошле су, кажете, разноразне групе, не знам, појединци, добровољци и Вама су они правили проблеме.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Добро?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али, једино Вам нису правили проблеме да их евидентирате и уредно плаћате, а у свему другом су Вам они правили проблеме, па питам, како је могуће то? Ми имамо писмену документацију где су уредни спискови сваке групе, и мало веће и мало мање и за све ово време док сте Ви тамо били у Зворнику, на одређеној функцији, па сада питам, ако је «босански лонац» био за све друго, како није био и за плаћање?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, био је, зато су и плаћани што је био «босански лонац». Јесте ли могли да то не урадите? Јесте могли да их не ставите на списак? Па, ево имате ту и Бранка и Марка и питајте, ако су имали какве везе, јел неко могао некога да не стави на списак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате сазнања да су они присилно стављени на списак? Ја тако Вас схватам, да су они принудили Привремену владу да их стави на списак? Да ли Ви имате сазнања о томе, да су они морали да их плаћају?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, добрим делом, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Од њих самих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којих њих?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Тих група, људи моји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вам они рекли да су принудили ове у Влади да их плаћају или сте то Ви закључили? То Вас питам.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја сам закључио да је то тако и да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви тако закључујете, значи?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не, не, ја сам закључио да је то тако и да на подручју Зворника није имао неко петље да се супротстави тим људима и да каже, господо, хвала лепо, можете ићи. Ето, нека ме демантују, ако су могли то, што нису урадили. То је моја процена да нису могли. Ја нисам могао, а убеђен сам да нису могли ни они. Јер, ако смо се нашли у истом кошу, у штабу и седити четири-пет сати са пушком у потиљак, не верујем да је то господин Марко Павловић исфингирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел се причало о томе да престану да их плаћају, на тим седницама, док сте Ви били и док сте Ви били начелник?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Како ће, прича је била како их се решити. Када их се решите, онда ћете и престати плаћати. А све дотле док се они врте ту из овог места у ово место, док они нешто као за некога раде, имају да буду на списку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У вези са Вашом муком око тога да се они истерају, рекли сте да сте два-три пута сами добровољно одлазили. Шта се то дешава, па они сами добровољно одлазе, а Ви не можете ни да их истерате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, како су сами дошли, тако су и сами оду, како, не знам, шта им се догоди. Вероватно су неки конфликти у њиховој структури, између њих самих, претпостављам, то само претпостављам. Јер ја само видим тако. Ја сам дошао добровољно, добровољно ћу и да одем, али ћу добровољно и да се вратим када хоћу, разумете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На питање члана већа око тога, како се збирају ти догађаји у књигу дневних догађаја, па кажете да о тим неким таквим дешавањима о којима Вас је суд питао, Ви сте рекли, па није се смело писати, није се смело можда пријавити, људи су се плашили и тако даље. Ми у списима предмета поседујемо писане извештаје једног од вођа смене у Дому културе у Челопеку, где се у једном од тих писаних извештаја каже: за време страже од 14-22 сата, поред нормалног рада, дошло је до одвођења затвореника из затвора на саслушање и то, па се помињу имена Бакић Нурија, одвео га неки Репић и тако даље, дакле, писано је.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Где, код њих у Челопеку? Кома су презентовали, шта, тако Ви можете нешто да напишете, па да задржите за себе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Обзиром да сте Ви прошли од позорника до начелника, ја верујем да писане извештаје нисте крили и писали само за себе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не, не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Него сте ваљда давали некоме?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Управо то говорим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је тај пут који сте Ви објаснили.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ако је тај колега писао или ако је то остало у станици у Челопеку, а није стигло до станице у Зворнику, онда се ту не може ништа ни урадити, али не може се за то ни сазнати и не може се ни интервенисати, ајде да кажем, ако не могу га решити, ја могу тражити некакво решење у разговору са овим или са оним, тражити помоћ. Али, ако немате то, онда тим се не бавите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Постављајући ова питања, ја морам да кажем унапред, нелогичности су, Ви имате функцију начелника станице полиције у Зворнику, а да сте најмање обавештени и да Ви за све догађаје сазнајете када више нисте то. Како је то могуће, како је могуће да Ви све информације добијате од, прича се на улици, а не преко Ваше службе, како сте Ви ту Вашу службу устројили, да ли су Вама подносили какве извештаје, ти потчињени?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Прво, ја сам најмање био на улици, најмање сам контактирао са вањским светом и ако сам ја био начелник станице, онда тај помоћник или неко из Челопека, неће ићи директно мени, него ће ићи или заменику или помоћнику или командиру, евентуално, ако нема ни једног, онда ће доћи до мене. Е, сада, зашто ја за све то не знам? Па, ја не знам да ли је објашњење прихватљиво, али ја сам могао и говорио, можда је неко некоме нешто и преносио, а колико је се могло прослеђивати даље, колико су људи прихватили да то и усмено проследи, разумете. Неке ствари ће се вероватно за неких будућих пар година сазнавати. То Ви из своје струке можете да потврдите сами себи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Прво сте били помоћник командира, потом командир, док нисте дошли до начелника. Да ли сте Ви свог претпостављеног старешину обавештавали о оним сазнањима из домена полиције, дакле, из свог делокруга рада, свог претпостављеног старешину?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, нормално да јесам, нормално да јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта мислите, зашто Ваши потчињени нису Вас обавештавали, имате ли ту неко објашњење?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Пазите, ја сам, ја сам нешто што је друга природа код човека у односу на друге људе и оно што сам, што је прочитало негде, разговарао Бранко Грујић са мном, па има ли Србина, нема Србина, ко ће пуцати и тако даље. Ја сам ипак један од људи који сме на ту тему да проговори и који хоће проговорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте мало конкретније, ја ништа не разумем Ваш одговор. Хајте конкретно, ако може.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не, не, пазите, нема ту конкретно, али ја знам да када сам ја био помоћник, и ако сам био за нешто задужен, онда сам реферисао командиру, ако сам нешто чуо, дошао до неке информације, упознао сам командира. Па, не могу Вам ја сада конкретно, зашто, ево рецимо, зашто Челопек, ајмо сада на Челопек, зашто из Челопека није нико директно упознао мене, не знам, немам одговор. А требало је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте питали?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Требало је, па ја сам то објаснио, када ме је госпођа питала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте тог свог потчињеног питали, зашто ти мене ниси обавестио о Челопеку?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нисам га питао тако, него када смо имали седнице, шта има, какво је стање, шта има ново, стање редовно као и у Зворнику, пуца се, тутње, пију, пуцају, јуре се, нема тог податка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви о нечему конкретном на седницама Привремене владе разговарали?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: О тим стварима свим о којима сам знао, разговарао сам на ту тему.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су то били конкретни догађаји или пуца се, не наводећи где, ко, ни да ли има неких последица или не?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја сам то објаснио до сада овде, пар пута, пар пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, Ви сте то објаснили, прича се, чуо сам на улици.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не, не, ништа, чуо сам, прича се, ове ствари које сам објаснио, оне су биле виђене, оне су на улици, оне нису сакривене. За ова понашања и за ове догађаје је знао свако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Осим?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Осим кога?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Осим кога, ко није знао за то?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: За ове догађаје, за ове догађаје о којима смо ми разговарали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сви су знали, осим?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Знали су сви, али, чекајте, чекајте, немојте изводити закључак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За које догађаје, да конкретизујемо?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: За оно што смо разговарали на Влади, у Кризном штабу, разговарали смо о понашању, о пунктовима, о заробљавању ових, пуцање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то предмет ове оптужнице.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Госпођо, па ја сам Вама објаснио да нема, не знам за Челопек и питам, ево и ја се питам, зашто ми није, ако је било у Челопеку то, што то није презентовано, а немојте мене хватати на трикове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису трикови, какви трикови.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису, колега, трикови, имамо исказе сведока, молим Вас, имамо сведоке у истрази, оштећене, жртве, који кажу да је цео Челопек и цео Зворник причао шта се дешава, да су људи затворени, па Вас питамо, да ли је могуће да само Ви не знате, а град прича и бруји?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Немогуће, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немогуће је то? Добро. Изволите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Интересује ме, шта се десило 08. априла 1992. године у Зворнику, да нам каже он, шта се десило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само, јако кратко бих молила, пошто бих данас волела да привршимо сведока, сутра имамо новог сведока.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Шта се десило 08. априла?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто што не знамо, што нисмо чули?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Откуд ја знам шта се десило 08. априла, не знам ни шта се десило 09.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, како је преузет, кратко, како је преузет Зворник? Ко је учествовао у борбама? Да ли је учествовала полиција, ко је дошао, шта је било, реците укратко?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Тако, брате, поставите питање, откуд знам шта се десило 08. априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви се само правите луди, цело време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, колега, немојте на сведока.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Немојте да ме вређате.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Цело време, само се правите, шта Вам се год пита, Ви одмах изокренете.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја са собом не дам тако разговарати, ја ћу напустити одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, немојте да вичете на сведока.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па нека будем задржан.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нервирам се што све време изокреће.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Немојте ме вређати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас да се окренете према већу када одговарате.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Када му наредите да се пристојно понаша, ја ћу то урадити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада смо већ интервенисали. Када је био 08. април, шта се то десило, шта Ви знате'

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја не знам да ли је био 08. или 09.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, 08. на 09.?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Али знам да смо били у Каракају и да је дошло на брду, преко пута «Стандарда» до сукоба територијалних јединица и Арканове јединице, са једне стране, а са јединицама са друге стране.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Које друге стране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије су те друге јединице?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, муслиманске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви били у граду када су биле те борбе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не, био у Каракају, био у Каракају, био у «Алхосу» и полиција није учествовала у тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то имамо у истрази.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Које су то муслиманске јединице биле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, које су биле муслиманске јединице?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је дошло до исељавања Муслимана из Зворника?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да ли је дошло до исељавања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према већу се окрените када одговарате.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Вероватно да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу се иселили из града, Муслимани?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Долази до сукоба и замислите сада, са једне стране једна војска, са друге стране друга и повлачи се сада, а ова напредује. И нормално је, нормално је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу напустили Муслимани?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Један део, један Муслимана је већ напустио град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Срби?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: А Срби? Напустили га и Срби, није никога било у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо да је град био пуст.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Није ни Срба било у граду, разишли се по селима, по родбини и прешли преко Дрине, да би касније, када је град ослобођен, да би се вратили у њега, када је ослобођен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко онда ратује, ко ратује онда, када су Муслимани изашли?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Сада Вам ја рекох.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Муслимани, са неких околних или?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Молим Вас.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Од чега је ослобођен град и ко га је ослободио?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ослободила га територијална одбрана града Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према већу, према већу се окрените.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Уз помоћ, уз помоћ Арканових људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Од војске, Муслимана, јесу ли то биле патриотска снага, «зелене беретке», нисам учествовао, нисам никога заробио, не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су пре 08. априла постојала та нека лига патриотска?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесте, постојала је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У Зворнику, наоружана формација?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: И у Зворнику и на Годушу, и у Тузли и на Кули граду и тако даље.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не ради се о Тузли, него говоримо о Зворнику.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: И у Зворнику су били.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесу ли убијали Србе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Пре рата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, хајте молим Вас, да не бих ја била, на оптужницу молим Вас да се усредсредимо, на ове догађаје.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Оптужница каже да је грађански рат, па да га питамо онда, да ли је био грађански рат, хоћете да то говоримо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не конкретно на догађаје.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На догађаје конкретно ја хоћу да кажем, да то није био грађански рат, него да је био агресија и због тога постављам та питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није питање сведоку.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па, јесте питање сведоку, да се из одговора сведока види да ли је био грађански рат или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја то хоћу да питам, али, добро. Ви то не дозвољавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био грађански рат? Да ли Ви знате шта је грађански рат?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, нећу то, не интересује ме, ја не питам њега, да ли је био грађански рат, него, кажем, ова питања се упућују из тог разлога, што оптужница то третира као грађански рат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Имам ја одговор и на то питање, ако хоћете.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви то нећете да питате па нећу ни ја. Када долазе добровољци, да ли се прикључују територијалној одбрани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја сам Вама рекао да сам то већ објаснио неколико пута до сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако има нешто што нисте објаснили.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нема ништа, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли, да ли се прикључују територијалној одбрани? Јел добијају оружје, муницију, нешто?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: То су групе које су долазиле тако како су долазиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када дођу, шта раде, да ли Ви знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Остају по граду, траже да им се да оружје, ишли би негде и тако даље, обраћају се и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли иду у штаб, пита Вас пуномоћник, да ли иду у штаб територијалне одбране, да се негде задуже муницијом, оружје, униформама, смештај, храна, то Вас пита пуномоћник?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам, брате, где су се задуживали са оружјем, са муницијом, нисам ја.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Казао је сведок у истрази, да је Павловић координирао рад добровољачких јединица.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не нисам то казао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А то је поновио и овде.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нисам то казао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Координирао је рад батаљона.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нисам то казао, батаљони су били формирано од стране српског народа.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је координирао рад добровољачких јединица? Је ли координирао или није?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Он је координирао батаљоне који су формирано од српског становништва, од Пилице до Дрињаче и било је пет или шест батаљона, а добровољачке јединице по мени су били слободни стрелци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Каже да је војска довела људе из Дивича у Челопек, војска. Која војска?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нисам ни то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, није, полиција.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, он је рекао да је углавном војска возила, а Ви сте питали, а је ли из Челопека, Ви кажете да, и то је војска, а полиција није никада никога доводила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Мико Миљановић одређен да спроведе, он је полицајац, рекао је то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја не знам сада.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Народ са Дивича, народ са Дивича, је допратио полицајац Мико Миљановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо, даље.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Потура ми чавче под грло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, може неко и да погрешо, Ви можете да погрешите, ми можемо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знам да ли сам погрешо, каже, ти људи нису никоме ништа криви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Због чега је дошло, ја сам разумео да је дошло до раздвајања жена и мушкараца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питање?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Због чега је дошло до раздвајања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не знам.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто више о томе? Ко је раздвајао, по чијој наредби?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не, не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је пре 08. априла, да ли је био гарнизон ЈНА у Зворнику, да ли он зна, да ли је био организован гарнизон ЈНА?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Гарнизон ЈНА у Зворнику?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је био?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Гарнизон је био када је бригада формирана, од српске војске, а од ЈНА није био.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Сада овде мени није јасно, овде у истрази каже да је Циглана, Нови извор, а каже да је и тај Суд за прекршаје Нови извор, значи, је ли исто Циглана, Нови извор, Суд за прекршаје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је тамо у Циглани, а ово је у граду, није исто. Идемо даље, знамо то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Овде је рекао Циглана, па Нови извор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако се зове тај објекат тамо, Нови извор, али то није исто.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Да ли је чуо за Пеју?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Пеја?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: И чуо и видео га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај Пеја?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам, знам да припада Аркановим јединицама, да се зове мајор Пеја. То је све што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га видели и до када сте га виђали, колико је дуго био ту на терену?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Био је ту три, четири дана у «Алхосу», његови људи спавали горе, имао је негде двадесетак људи. Он је њима командовао, нема код мене сакривено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га после виђали, тог Пеју?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Можда сам га видео, још једно два пута, не верујем више.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А овај командир, ко је био надређени командиру резервног састава из Челопека, како се звао Цветко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Анђелко Васиљевић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сведок може да нама каже, ко се налази све у «Алхосу», када почиње то у Зворнику, осим Арканових јединица, осим полиције, које се ту још јединице налазе тих дана, када је већина и војске и полиције и разних група смештени у «Алхос»? Ко се све ту налази?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: У «Алхосу» се налази полиција, Арканова јединица, просторије Кризног штаба и нико више ту.

НАТАША КАНДИЋ: Када, помињали сте Аждају, па не знам, да ли се Аждаја налази такође ту у «Алхосу»?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не, нисам то помињао.

НАТАША КАНДИЋ: Питам, да ли сте, помињали сте га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је, да ли је он ту спавао?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се налази Гогићева група ту?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Где се налази Гогићева група?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Гогићева група још није била ни стигла.

НАТАША КАНДИЋ: Ко позива Гогићеву групу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо чули, Пантелић.

НАТАША КАНДИЋ: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесмо, како нисмо? Милош Пантелић из Лознице је рекао ја сам их довео.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Када је дошло до начелника, довео са собом људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо сигурно цела страна.

НАТАША КАНДИЋ: Како је надимак, да ли сведок зна, Гогићу?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Гогићу?

НАТАША КАНДИЋ: Да?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Надимак? Не знам, ваљда се Гогић презива, знам да је боксер.

НАТАША КАНДИЋ: Боксер, да.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да ли му је то надимак или.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сведок може да каже, да ли је он имао састанке са својим заменицима, Петком Панићем, Ерићем и осталим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас нисмо питали, значи?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесте ме и питали, јесам и одговорио, да смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, колико често сте имали састанке са својим помоћницима?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Није било устаљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, колико често?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Није ни било устаљено, можда седмично, у петнаест дана једанпут, па се састане комплет руководство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ерић, Мико, Ви и Петко?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Петко, Славко, и ако има потреба, онда позовемо командире резервних станица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ових истурених?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесте, јесте, резервних станица по месним заједницама, рецимо Пилица која је удаљена тридесет километара од Зворника.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је са својим заменицима, да ли је било састанак ту у «Алхосу», после касније у «Стандарду», да ли је на тим местима, да ли су били састанци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још у априлу, пошто сте тада били у априлу у «Алхосу» и «Стандарду»?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ми смо имали састанке, тада смо ту и радили и живели и спавали и фактички били по читав дан заједно, тако да.

НАТАША КАНДИЋ: Да замолим сведока када каже, ту смо радили, шта су радили?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ту су нам биле канцеларије.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, почео је рат, шта радите ту у канцеларијама?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Правимо распореде, примамо информације.

НАТАША КАНДИЋ: Чега распореде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према већу.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Распоред људства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У априлу месецу?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у истрази, у априлу ништа нисте радили.
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Гледате у њу, а гледате у Вас, а причате њој.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате монитор ту. Ви већу одговарате.
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја коме причам, њему у лице гледам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суду причате и одговарате на питања.
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Правила распоред рада службе, патролне, позорничке, делатности, обезбеђење објеката.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли, значи.
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Разноразних објеката.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ваша полиција патролира у граду, тада у априлу? Да ли правите, значи, тај распоред?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Када је град, када је град ослобођен, онда је полиција патролирала ту по граду, а док је била.
НАТАША КАНДИЋ: Шта налази та Ваша полиција у граду, да ли наилази на лешеве, када патролира?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: У почетку када смо дошли у град, наравно да је наилазила на лешеве. То је одрађено онако као је то професионално требало да се одради.
НАТАША КАНДИЋ: Како је одрађено?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били увиђаји и то?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Увиђаји били, формиране екипе за увиђај.
НАТАША КАНДИЋ: Ко су, значи, Ваши криминалистички инспектори, они врше увиђај? Ко врши увиђај?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Истражни судија, тужилац.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли имате податке о томе, колико људи је убијено и на који начин су убијени?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам. Ја мислим, не знам на који начин, али мислим да је негде око двадесетак таквих лешева нађено широм града. На који начин, вероватно ватреним оружјем, нисам био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли је неко вршио идентификацију тих нађених тела?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У априлу?
НАТАША КАНДИЋ: У априлу?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нисам сигуран. Претпостављам да је онај ко је вршио увиђај, да је залазио у могућности, да ли ко кога зна, препознаје ту од тих људи.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли то значи да је полиција скупљала лешеве?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не.
НАТАША КАНДИЋ: Него, шта, полиција нађе леш и шта онда?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Одради свој део посла, а Комунално је постојало, које је обављало тај део посла, закопавало људе, обележавали тамо.
НАТАША КАНДИЋ: Шта је ту полицијски део посла, када кажете, она је одрадила свој део посла, који је то део задатка, који посао?
СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Заприми се информација, сачини се тамо извештај, обавести се криминалистичка екипа, обавести се истражни судија, обавести се тужилац, изађе се на лице места. Одради се увиђај, прикупе се друге

информације, сада да не објашњавам шта све, све треба да се прикупи, ако може да се прикупи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се поднесе кривична пријава?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нормално, по НН извршиоцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По НН?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, како, не знам кога би другог. То је такав редослед радњи и онда се обавештава, на крају крајева, истражни судија, тужилац воде читав поступак и они наређују полицији шта ће радити.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је, реците ми молим Вас, да ли је Гогићева група била у оквиру полиције или у оквиру територијалне одбране?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Гогићева полиција, Гогићеви људи, њих је довео начелник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо већ рекли, све ко их је довео и да је он рекао.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: И они су били под његовом контролом, полицијске послове са нам нису радили. Шта су радили са њим, да ли су га чували или нешто друго, заиста Вам не могу рећи.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се, када је Миљановић обавио задатак у вези са смештањем Дивичана у аутобусе и довођењем у Зворник, да ли сте тим поводом имали састанак, да ли је он поднео извештај?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Усмено је да су људи смештени доле, да је преузео доле Анђелко и ништа више.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сведок може да наведе, данас је рекао да је он дао ту наредбу Миљановићу да оде по Дивичане. Да ли може да се сети, неколико још наредби које је дао својим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он рекао тако, није рекао да је он дао наредбу.

НАТАША КАНДИЋ: Па, јесте, да је из Привремене владе и да је онда рекао да Миљановић оде и да смести у аутобусе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је рекао одређен је Мико Миљановић, у пасиву, видећете.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Можда јесам, не сећам се, и да јесам, ја бих то рекао сада и то не мења ствар, по мени уопште не мења ствар, јесам ли ја рекао или нисам рекао, али се не сећам, можда сам. Дозволите да је петнаест година прошло.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећа, да ли је неком свом другом заменику дао неку наредбу да иде у неко село, да смести, да доведе становништво, да ли сећа, да ли је било таквих наредби?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је још требала полиција негде да помаже, да асистира неки транспорт, шта?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Обрадили смо Челопек, Дивич, Козлук, не видим, нема шта.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је полиција учествовала у прикупљању становништва у Белом Потоку?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Стани, јел то предмет овог интересовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите на питање.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Поставите га, онда нисам разумео питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте асистирали, ако је било?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да, да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви лично били у Белом Потоку?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли, ко је од Ваших заменика био задужен за?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Петко.

НАТАША КАНДИЋ: Петко? Да ли Вас је Петко известио о томе, шта се догађало у Белом Потоку, како тече акција?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте, шта се после збива са тим становништвом из Белог Потока?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Али ме је известио да је завршено, стање уредно и да није било проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком је то било периоду, овом истом периоду о коме причамо?

НАТАША КАНДИЋ: Да, да, 01., 02. јули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питамо сведока?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: После ових догађања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После Дивича?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: После Дивича, после Челопека, после долази Бели Поток.

НАТАША КАНДИЋ: А, замолила бих сведока да нам каже, тог дана када, значи, његов заменик Петко Панић каже да је тај део задатка обављен, да ли он у току дана и најкасније сутрадан, сазнаје заправо, шта се догађа, хоћу да питам у тој ликвидацији 750 људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте сада да улазимо у конкретне догађаје.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, он је командир полиције.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесам командир, госпођо, немојте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није оптужен овде, он је сведок. Ја само везано за сазнања, значи, јесте ли на исти начин добијали сазнање и о Челопеку, и о том Белом Потоку, или нисте, значи да повежемо ту причу са оптужницом? Нећемо сада водити истрагу за неко дело које није, заиста је овај предмет толико велики.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Пазите, ти људи су се померали са тог простора и Петко је имао задатак само да асистира са 15-20 људи, одрађује војска, одрађује војска. Ко је то горе договарао, померање тих људи због небезбедности, мислим да је Јово Мијатовић и сведок К.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, довољно је о томе.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да људи треба да иду за Федерацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Дошли су аутобуси и камиони и људи су отишли и Петко је дошао и каже, шефе, задатак је извршен. Није ни он знао да су људи смештени ту где су смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: У којој се згради, у то време, полиција налази, у «Алхосу» или «Стандарду»?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: У станици у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ јуни, они су у граду, преко пута поште, у згради.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ми смо на крају града, према Дивичу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: У станици у Зворнику, према Дивичу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У станици полиције?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: То је од Каракаја негде око четири километра.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сведок може да нам каже, где се налази Герина клаоница?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите, колега? Сада ће браниоци оптужених да Вам поставе питања. Морамо да завршимо, сутра имамо новог сведока, долази нам, а и сведок ће нам ту боравити, Ви то знате, добили сте информацију.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добили сте информацију да морате да будете овде и сутра.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то само, да потврдимо. Изволите.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Неколико питања само.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја сам мислио да завршимо данас комплетно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Вама ћемо да се потрудимо да завршимо, па ћете сутра Ви бити у публици, ако затреба. Изволите, колега.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Када сте говорили на питања око постављења на место начелника, поменули сте да је решење о том постављењу донео Станишић, Мићо Станишић, министар МУП-а, ако се не варам. Кажите нам, ако знате, на основу ког овлашћења је министар Станишић донео то решење, да ли Ви знате, прописа, овлашћења?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам, не знам, не знам.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Када сте Ви то решење примили?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Вероватно се позвао на неки члан из Закона о унутрашњим пословима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте, накнадно сте то добили?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Накнадно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Месец дана има скоро.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Добро. Такође, када сте причали о «босанском лонцу» и овим осталим стварима, поменули сте да Вас је плаћала општина, а не Министарство. Кажите нам, како то, зашто је, зашто Вас је плаћала општина у тој ситуацији која је владала у то време у Зворнику? Шта је узроковало да не добијате плату на нормалан начин, како би се и очекивало од ресорног министарства, него од општине?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: То је све било у повоју организације, све то није функционисало, разумете. Када изађете на Пале горе, да не кажем, буквално на ледину. Треба отворити жиро-рачуне, требате организовати, требате тај трансфер новца, треба то да функционише, где је банке, где је, разумете. Ја то мислим да је то тако и нема другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ко је то решио, да ли Ви знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: И то није функционисало, мислим да је, знам да је привреда скупљала, да је то, купи се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Добро. Такође сте на питања говорили о томе ко је Вама хипотетички могао да нареди, да урадите ово или оно, нешто говорећи о овим структурама штаб ТО и Привремена влада. Да ли је Вама Брано Грујић икада икакву наредбу издао, а да се Ви сећате тога?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: На страни 41 записника из овог, да га назовемо тако, колоквијално, хашког записника, рекли сте да Привремена влада није имала никакве захтеве према Вама. Хоћете ли да се изјасните на тај Ваш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово мислите, из истраге?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, страна 41, истраге, али онај разговор из 2002. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који, који разговор?

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Разговор из 2002. године са хашким истражитељима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је онда био осумњичени, нећемо то, колега, само имамо ово, он је био осумњичени. Данас има другу процесну улогу.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Онда немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, колега Перковић?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сведок је рекао нешто да је за Козлук гледао, да је видео на телевизији, нешто, неки прелазак преко моста. На којој то телевизији и ко је то приказивао?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Мислим да ли је нека београдска, да ли је лозничка телевизија, не знам тачно, али је касније то уследило приказивање.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је, дакле, тај прелазак то било нешто скривено, или је то све се јавно приказало као одлазак тих људи?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не, не, па, људи, ништа није рађено скривено, тајно и тако даље. То је у по бела дана рађено, знате, па то је маса људи, па Ви и када би хтели да сакријете, не можете сакрити. Како ћеш три или пет или десет аутобуса сакрити.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да. После тих малтретирања у штабу, Ви кажете да сте Ви били, не знам, Марко Павловић, како Ви кажете, тих пет-шест сати, да Вас малтретирају ти поједини команданти тих јединица. Да ли Ви после тога сте имали моћ, Ви или Марко Павловић да их ухапсите, да било шта, или да покушате да се? Шта би било да сте покушали да се обрачунате са њима?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не смем ни да помислим шта би било.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хвала.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја морам да ставим једну примедбу већу. Мислим да је благо реаговало или уопште није реаговало на наступ колеге Годоровића, који виче на странке и вређа их. Ради се о.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли смо, колега.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Сведок је, само моменат, сведок није морао овде да дође, као ни остали сведоци, он је држављанин друге државе, остаје и сутра ту. То је лоша порука за и остале сведоке који треба да дођу. Мислим да реакција суда мора да буде много строжа. А питање за сведока је, сведок је рекао да је овим људима који су били заточени, па да је постојала тензија, покушаћу да парафразирам како је

рекао, од домицилног становништва зато што је свако изгубио по неког блиског од родбине, па да ли би могао ближе да објасни, око тих губитака или евентуално неких догађаја, напад на колону, убиство младих војника, да ли су сви ти, које су све те тензије постојале да је, евентуално, постојала и опасност од домицилног становништва да се на неки начин свети? Ја не знам да ли сам био довољно јасан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте, али та Сапна је била, је ли тако, крајем марта, почетком априла, а ово су догађаји мај-јуни?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: То је био главни повод за ова сва наша несретна догађања, за барикаде, за, разумете. Ја сам лично учествовао са Фадилом Мујићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знамо ту причу целу.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Добро би било да се зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зна се та прича.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја сам неко ко не крије ништа и помало има петље отићи тамо где други неће, али немам ни ја срце лава, да урадим све што неко не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте рекли да нисте ни знали да се дешавало у Чelopeку то што се дешавало, па не можете ни знати ко је то радио, ако је радио, да ли су то људи којима нису страдали рођаци, или људи којима јесу?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам, не знам. Чуо сам да је то Репић урадио, али нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су и њему неки рођаци страдали ту, од Репића?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је тај Репић, да ли знате, да ли сте чули после, касније?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Репић је ваљда Жућин брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел су њему неки рођаци страдали ту или?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам да ли он има тамо родбине или нема родбине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он оданде, са тих простора?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је са тих простора он?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, тај Репић?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Мислим одавде негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пита бранилац, да ли Ви знате да су ту имали неки људи којима су страдали рођаци, па да су се светили или да је постојала, јесте ли Ви имали такву неку опасност?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: На мештане, или не знам ко је страдао у тузланској колони, јел било људи одавде, па да има неко фамилију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали конкретне процене такве неке безбедносне, да постоје људи који би могли да се свете и то или да знате да је било таквих догађаја?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Пазите, нисмо ми имали процену да кажемо, ова ће или она ће група, него сви они који су таквог понашања, који својим бахатим понашањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, конкретно је питање било, да су изгубили родбину?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Блиску родбину да су изгубили људи неки, да су то радили? Јел то знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам ја тачно ко је тај, али могло је се замислити, полази се од најгорег, шта би се могло догодити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, видимо да то конкретно сведок нема сазнања.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Само још једно питање, везано за ту ситуацију, околности, стање напетости пре ослобађања Зворника, док су биле муслиманска полиција и ко је све имао наоружање, сведок као полицајац који познаје људе из криминогеног света у Зворнику, да ли је било и таквих људи у то време, који су носили пушку и шетали Зворником, у време док је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Локални Зворничани, а да су били наоружани, шетали и бахато се понашали?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја сам полицајац од 1975. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас и пита колега.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Само да Вам кажем. Ја не знам да ли је пет-шест људи из реда Срба било таквих који би, евентуално, могли тако нешто да ураде, а који су имали некаква досијеа, а да упадну, да побију, мислим да, када би сазнао да је то неко од њих урадио, било би велико изненађење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За те локалне?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Управо за те локалне, јер највећа дела су прекршаји, кафанске туче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите даље.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја сам мислио да се вежем, пошто је конкретно говорио једном другом приликом, о једном муслиманском, како је он рекао познатом криминалцу који је шетао са пушком у време, пре ослобођења Зворника, а да се то веже за стање, тензије које су постојале у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је тај шетао, неки Муслиман, наоружан, локални да је шетао?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не могу да се сетим, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Немате питања? Колега? Немате?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И ако је то сведок у истрази рекао, добро, да потврдимо. Да ли је он примао било какве наредбе од Марка Павловића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, причао је.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Конкретне, директне, не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оне мобилизације, шта сте то рекли, од кога сте имали?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Које мобилизације?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Попуна, од кога сте примали за попуну захтеве, то сте нешто причали?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да дам тридесет људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, то.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Од бригаде, од бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оптужени, имају ли питања? Грујић, изволите.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Само да разјаснимо једну ствар. Ви сте овде, овога сведока питали нешто чему он није присуствовао. Он тада, у то доба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, Ви мене не разумете. Прво питања ако имате, а после ћемо суочење на разлике. Имате ли Ви за њега неко питање?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Имам примедбу на Ваше испитивање, зато што сте га испитивали у својству начелника, а он тада није био начелник. Ја сам тада када су Дивичани били, разговарао са господином Пантелићем, а не са њим, а Ви сте нон-стоп питали њега, јесам ли ја са њим разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Ваше име читам, нисам ја ваљда измислила, па имамо транскрипте, овде бар нема диктирања записника.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Начелник, јесте начелник, али била су два начелника, био је Пантелић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не име, ја када има име, ја прочитам име, када нема.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Био је Пантелић у доба када се дешавало, он тада није био начелник. Само сам то хтео да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање неко?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Немам никаквих питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате? Добро. Имамо ли даље нека питања? Да ли Ваш брањеник и даље не учествује, колега, у поступку? Колега Перковићу? Не учествује Ваш брањеник и даље? Добро. Има ли још неко питања? Славковићу, имате Ви?

ОКР. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Само да се разјасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте, разјасните.

ОКР. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Добар дан, ја сам Славковић Драган. Ја бих само да разјаснимо мало. Мене је у то доба, у поподневним часовима позвао Мишо Јовић, директор, тада директор, мене је поставио за шефа обезбеђења, у поподневним часовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, он не зна о чему причате, не зна он тога директора, директор Циглане, о њему се ради.

ОКР. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да разјасним то. Позвао ме у поподневним часовима, негде око, можда је било 18, 19 часова, ја сам дошао касније, причао ми је да је Пуфта направио то што је направио и рекао ми је да је долазио Маринко. Ја Маринка не знам и први пут га видим као што га и сада први пут видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је рекао, Пуфта'

ОКР. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не, рекао ми је директор Јовић или неко од тих људи који ми је рекао да је дошла патрола полиције са Маринком. Ја не знам да ли је био Маринко или је био, не знам, у том смислу, да кажем да не знам, да је човек можда у праву оно што је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

ОКР. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ето, само толико да кажем да и ја не знам, уствари, да је била патрола, била је патрола полиције. Толико и пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Грујићу, хоћете да изађете?

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изведе доказ суочењем између оптуженог Грујић Бранка и сведока Маринка Василића на околности разлика у њиховим исказима, па један другом, окренути лицем у лице, изјавише:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, Ви сте имали данас прилике да чујете исказ господина Василића. Он није слушао Ваш исказ, али ми смо му овде данас доста тога предочили, шта сте Ви рекли. Ја сматрам, односно мислим да сте Ви пажљиво њега слушали, претпостављам.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Слабије и чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта кажете на Ви на ово што он прича, јел истона то или није?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: У чему је разлика, коју сте Ви разлику приметили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ја сам приметила доста разлика које сам му предочавала, а он каже да то није тачно што Ви говорите. Па сада да видимо, да ли је то тачно или није?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Управо сте Ви питали њега за догађаје када он није био начелник и у томе је једина разлика. Ја друге разлике нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи, Ви кажете да је то све био Милош Пантелић, је ли тако?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажете овде, Марко Павловић, начелник полиције и Јово Мијатовић, присуствовали су свим састанцима Привремене владе и сазнали да је Фадил постигао договор са Пејом да изађу преко Србије за иностранство. У то време, он је био начелник. Када кажете начелник, да ли мислите на тренутни начелник или само на неког ранијег начелника?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Поновите питање, нисам добро чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марко Павловић, начелник полиције, као и Јово Мијатовић, присуствовали су свим састанцима Привремене владе и сазнали да је Фадил постигао договор са Пејом да изађу преко Србије. У то време он је био начелник, на ког сте мислили начелника?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Погрешно сте то урадили. Ја сам Вама рекао, ја сам информисао на седници владе, јер сам од Пеје обавештен, разумете, да је одобрио да иду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, у то време, он је био начелник, па Вас питам, на ког начелника сте мислили, тада када сте причали, у време Козлука?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не знам да ли је био присутан, можда је био присутан командир.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Док је био Пејо, тада је био Пантелић начелник. Отишао је Пејо, није се појављивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда кажете, полиција и војска су били задужени за организацију и иселење. Иселење се дешава крајем јуна, он је био начелник. Јесте на њега мислили опет или на неког другог из полиције, неког нижег?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја Вам кажем, нисам сигуран да ли је он тада био присутан на том састанку, разумете, када сам ја обавестио, као што сам Вам рекао, да смо са Фадилом, да сам био са Фадилом, да је Пејо, да је Фадил тражио од мене сигурност, да сам га одвео код Пеје и да је Пејо одобрио после Фадилу да иде и да је јавио нама и ја сам га обавестио, тада на седници владе, да је Пејо одобрио Фадилу да могу да иду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он био тада начелник?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: И онда смо ми замолили, уствари, касније сам се и ја сетио, и године, прошле су, Јово Мијатовић је био званично задужен да то спроведе, да му помогне војска и полиција у том послу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде да се сада суочите, ово смо сада, како Ви кажете, разјаснили, да се суочите, везано за формирање ових затвора, за Челопек. Видите шта каже човек за Челопек. Ко је могао то само да формира? Ви сте рекли?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Управо ту и јесте ствар, то је тада био Пантелић, јер када су они враћени са Романије и када су упућени према Калесији, ја више о томе појма немам шта се дешавало. Други, трећи дан, рекао сам Вам то и да сам сазнао да су раздвојени. Питао сам господина Пантелића, јесу ли раздвојени – јесу, шта ће бити, људи иду, каже, за Батковиће и ја сам ту завршио своје. Према томе, Маринко ту није учествовао ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, не, али Ви кажете да је начелник СУП-а у принципу могао да формира, а он каже да није могао неко из СУП-а то да уради, него Привремена влада? Па, погледајте њега, шта је истина?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Можда је то омашка, никада СУП није формирао ништа од тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није могао да формира?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је могао?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: СУП је могао само да остави на саслушању, како се зове, притвор тај, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је могао онда да формира те објекте за задржавање људи?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: То није објекат, вероватно је Пантелић ставио те људе ту, само на пар дана, док не ступи у контакт са Бијељином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По својој одлуци, он каже, да је то немогуће, њега гледајте, немојте.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не, не, не, по мојој одлуци сигурни будите и није ни учествовао у томе сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, по чијој одлуци?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Пантелић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже није могао СУП. Ево, изволите, Ви реците.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја сам рекао и објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њему објасните.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Добро, свеједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није свеједно, није свеједно. Ко може да формира такав објекат где се држе људи? Ко може да одлучи да се људи негде држе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нико не формира тај објекат, тај објекат је формиран и он постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да му се да таква намена, ево, извините.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Постоји, а то се може донети само на седници Кризног штаба, односно штаба територијалне одбране, а појединац не верујем да је то неко себи узео као ексклузивно право да се тим послужи, а ево ја сам овде и кажем да би тако нешто Бранко Грујић, нити Марко Павловић, никада није мени наредио. Да ли су неком другом, а ја био ту, не верујем. Није логично. Онај ко припрема, ко договара премештање, померање села, то је село, то није неко ухапси

два човека, три или га покупи или овако или онако, па ради са њим шта хоће, него то је село и то не може да ради станица сама по свом нахођењу, по својој вољи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел могуће, он каже да није знао, да ли је онда могуће по Вама?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Нормално да нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, сведок Вама да каже, да ли је могуће? Ако кажете да не може шеф полиције да одреди да се људи премештају, него само Привремена влада, он каже да не зна?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, могуће да није знао он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је председник владе.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Онда је знао неко други, нема везе има и он заменика председника, откуд знам сада ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био заменик председника владе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јел био овај сведок, који је био?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Био је Н, био је О, био је, да ли три заменика су била.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Сведок ја мислим да је био – Н. Једно је време обављао и овај, нема га ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, председник не зна? Може да се деси да не зна?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Може се догодити, ја не тврдим да он није знао, може се догодити да не зна, а то не тврдим да он није знао. Он зна, да ли је знао или није знао, али се може догодити да то одради неки од чланова владе, односно, ех, донешена одлука, пренећеш ти, пренећеш ти, или преузми на себе да то се пропрати, да се одради како треба.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Уосталом доћи ће Мико полицајац који је то одрадио, па ће он најбоље казати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел могуће да је тај Пантелић Милош сам одлучио да тамо смести те људе, без знања владе или некога из владе? Каже оптужени да је он то сам?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Знам да је Мико отишао на Дивич, на Дивич и допратио људе до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко му је рекао то да треба да уради, да иде у Челопек, да допрати људе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја мислим да су људи прво смештени у спортски центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одатле, одатле, после, даље?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам ко му је одатле рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам ко му је одатле рекао, како теку ствари даље. Знам да су доле људи смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био надређен тада Мики Миљановићу?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Био сам надређен ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, како онда Ви не знате да он нешто ради?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Дозволите, па не знам, тада како је отишао доле човек, ја се не сећам, да ли сам му рекао ја, да ли му је рекао Петко, како је дошла информација да се ти људи, а знам да су људи дошли из Дивича ту, то знам, али не знам како су одатле отишли доле, знам како су отишли, али не знам ко је издао наредбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно најважније не знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Наредбу СУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питамо, ко је могао да изда СУП-у наредбу? То нам је најважније, не можемо да дођемо до одговора.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: То и објашњавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушајте да објасните.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Није могао појединац, није могао Бранко сам, није могао, што не тврдим да није урадио. То би требало да буде одлука владе, односно команде штаба. Да ли је било заседање те владе или су се људи договарали, исконтактирали, па се сагласили, то немојте ме држати за реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вас замолили као начелника полиције да припремите одлазак, превозна средства да обезбедите и тако даље, што он каже, за излазак људи из Козлука? У то време сте били начелник, 26. јуна?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја Вам рекох да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То каже Брано Грујић, јел су Вас, па то Вас питам, каже, замолили смо начелника штаба и начелника полиције да припреми одлазак људи, пошто је договорено са Фадилом да иду?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ко је припремио аутобусе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тачно то што он каже?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њему, њему реците.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Није мени рекао човек, нити смо се бавили ми, ја сам Вама објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, он каже да су замолили испред владе Вас?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Дозволите да се погреша, можда сам ја у данашњем читавом овом разговору негде и погрешао, не намерно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте погрешили?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Дозволите, сада сам Вам објашњавао, а да нисте чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам разумела.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Јово Мијатовић је био званично преузео ту обавезу на себе да договори са СУП-ом и са војском да то прође најбезболније и најнормалније и тако даље и он је тај дан доле био и то све организовао, према томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете, влада као колективни орган?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Можда сам ја погрешао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је донела одлуку да се одобри, влада, Ви сте председник владе?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Јесте, али пазите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Јово радио Вама нешто иза леђа, без знања владе, он није био у влади?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Јово је био председник општине званично, ја сам био председник Извршног одбора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, општина не ради, општина не ради у рату, ради Привремена влада?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ради председник општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Председник је жив и здрав, изабрани председник ради, жив и здрав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, општина не ради?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Скупштина не ради, скупштина не заседа само, а општина ради, разумете, општина као општина ради, само скупштина не заседа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли влада, на коју сте владу мислили?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: На ову нашу Привремену владу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, доноси одлуку, је ли тако и?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Управо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кога задужујете?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Доноси одлуку и задужили Јову Мијатовића да искоординира са СУП-ом и са ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте тако рекли, рекли сте задужујете начелника штаба и начелника полиције?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Госпођо, прошло је четрнаест година, мени су 62 године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није четрнаест година, прошло је три месеца када сте давали ову изјаву. Ја Вам говорим о овој Вашој изјави из новембра месеца.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ето, дозволите да сам погрешо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте тада погрешили? Значи, овај сведок није знао ништа шта треба да се ради везано за Козлук?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Мислим да није.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Рекао бих ја, госпођо, ангажовани смо, као што сам рекао и за Бели Поток.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте тада да је командант штаба Марко Павловић и начелник СУП-а био задужен да контактира Фадила Бањановића око организације?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: То је све Јово Мијатовић требао да одради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел није тачно ово што сте сада рекли у новембру?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Он је задужен да са њима двојицом да са штабом, рекао сам малопре, са СУП-ом и са штабом и са Фадилом искоординира то, припреми и заврши посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајте се суочите на ову динамику присуствовања начелника полиције на седницама Привремене владе. Ви сте рекли, сем ако не кажете сада, нисте ни то рекли у новембру овде, пред овим већем, да је на свакој седници владе присуствовао начелник полиције. Да ли је овај начелник полиције присуствовао?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: За њега нисам сигуран, али за Пантелића сам сигуран да је присуствовао свим састанцима, али верујте, после је рат био, гужва је, много посла и онда некада може доћи нека друга ствар. Позивали смо људе у односу на дневни ред, ако је рецимо, неки проблеми у СУП-у, позовемо начелника, ако је у војсци, позовемо начелника овога, јер не могу људи да губе време, рат је. Сваки њихов минут је био драгоцен да буду присутни тамо на својим радним местима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То им је ваљда задатак да раде, није ту било борби у јуну.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Како нису биле борбе, стално су биле борбе, ко Вам узме онда 1.200 људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, мислим у граду, у граду.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Свеједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зворнику где је он?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ако су борбе у Влајковици мора бити тамо близу и командир и начелник и сви морају бити тамо негде, било где. Морају пратити ту ситуацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се сећате, колико пута је он био лично на седницама владе?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не сећам се, стварно не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поводом чега сте са њим разговарали, то је јуни месец?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Знам да је пар пута присуствовао. Па, рекао сам Вам, због проблема у граду, због несигурности грађана, тог отимања возила, због барикада, разумете, на путевима, схватите када наша влада није била сигурна, кад нас држи, ево, начелника СУП-а, начелника штаба ТО, председника те привремене владе, држи пет сати са пиштољем и са аутоматом у главу, ето која смо ми били власт и колико смо могли. Нисмо могли помоћи себи, а камоли неком другом и зато смо после тога свега, сећаш се добро, да сам ја поднео оставку и господин Маринко и ја, поднели оставке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то знамо. Седите, ако још нешто буде, сутра ћемо наставити.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Може ли само још једна ствар? Ја нисам био на почетку претреса, па бих искористио прилику сада да кажем, везано за коришћење лап-топа од стране оптуженог Кораћа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћу Вам одмах дати, ако нисте добили, хоћете колега доћи. Има у предмету, нисте вероватно гледали. Ја сам један примерак оставила за Вас, али нисте били ту. Изволите.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Данашњи главни претрес се наставља 28. марта 2006. године у 9,30 часова, судница број 2.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА